

Przegląd zmian w prawie podatkowym

Aktualne informacje dotyczące zmian w prawie podatkowym oraz projektów ustaw i rozporządzeń z tego zakresu.

Spis treści

VAT	7
Wejście w życie	7
1. Ustawa z dnia 15 marca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo o miarach	
Projekty	7
1. Projekt ustawy z dnia 1 kwietnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw	
2. Rządowy projekt ustawy z dnia 21 marca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (UA37)	
3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 marca 2019 r. w sprawie zakresu danych zawartych w ewidencji zakupu i sprzedaży oraz w deklaracjach dla podatku od towarów i usług	
4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2019 r. w sprawie wzoru deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług przedstawiciela podatkowego	
5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 stycznia 2019 r. w sprawie odliczania lub zwrotu kwot wydanych na zakup kas rejestrujących oraz zwrotu tych kwot przez podatnika	
6. Projekt ustawy z dnia 8 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Ordynacja podatkowa	
7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 listopada 2018 r. w sprawie kas rejestrujących	
8. Rządowy projekt ustawy z dnia 20 września 2017 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (UA34)	
Akcyza i cło	19
Weszło w życie	19
1. Ustawa z dnia 21 lutego 2019 r. zmieniająca ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę - Prawo	

ochrony środowiska, ustawę o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, ustawę o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

Projekty 20

- 1. Rządowy projekt ustawy z dnia 21 marca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw**
- 2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie działalności w zakresie podatku akcyzowego**
- 3. Rządowy projekt ustawy z dnia 20 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej oraz ustawy – Ordynacja podatkowa**

Podatki dochodowe 25

Weszło w życie 25

- 1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych**
- 2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych**
- 3. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie przedłużenia terminu do złożenia zeznania przez niektórych podatników osiągających dochody wolne od podatku dochodowego od osób prawnych**
- 4. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych**

Projekty **27**

- 1. Projekt ustawy z dnia 21 marca 2019 r. o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych**
- 2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z 21 marca 2019 r. w sprawie przedłużenia terminu do zawiadamiania o dokonaniu wyboru opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób prawnych kwoty odsetek oraz dyskonta, wypłacanych w ramach emisji danej serii obligacji**
- 3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie wzoru deklaracji o wysokości zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych od wypłat odsetek i dyskonta zrealizowanych w ramach emisji danej serii obligacji**
- 4. Rządowy projekt ustawy z dnia 8 marca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych**
- 5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 stycznia 2019 r. w sprawie wzorów deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków i informacji o wysokości wartości rynkowej składnika majątku określonej w państwie członkowskim Unii Europejskiej dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych**
- 6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 2019 r. w sprawie wzorów deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków i informacji o wysokości wartości rynkowej składnika majątku określonej w państwie członkowskim Unii Europejskiej do celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych**

Pozostałe **35****Weszło w życie** **35**

- 1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2019 r. zmieniające**

rozporządzenie w sprawie właściwości organów podatkowych

- 2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie wysokości opłaty za utworzenie i prowadzenie portalu PPK oraz wysokości stawki opłaty za udział w tym portalu**
- 3. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 marca 2019 r. w sprawie dokumentów dołączanych do oświadczenia o spełnianiu warunków koniecznych do umieszczenia w Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych**

Wejdzie w życie 37

- 1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie opłaty za prowadzenie Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych oraz realizację obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 4 i 5 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych**
- 2. Ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. o elektronicznym fakturowaniu w zamówieniach publicznych, koncesjach na roboty budowlane lub usługi oraz partnerstwie publiczno- prywatnym**

Projekty 38

- 1. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn**
- 2. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin**
- 3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna**
- 4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie deklaracji o rezygnacji z dokonywania wpłat do Pracowniczego Planu Kapitałowego**
- 5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy o usługach płatniczych**
- 6. Projekt Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie**

minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy o usługach płatniczych

- 7. Ustawa z dnia 15 marca 2019 r. o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw**
- 8. Projekt ustawy z dnia 6 marca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju oraz o zmianie niektórych innych ustaw**
- 9. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 marca 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone**
- 10. Rządowy projekt ustawy z dnia 4 marca 2019 r. o Rzeczniku Praw Podatnika**
- 11. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie sposobu ustalania stopy referencyjnej i szczegółowego sposobu obliczania wynagrodzenia za osiągnięty wynik, pobieranego przez instytucję finansową umieszczoną w Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych**
- 12. Projekt ustawy z dnia 30 stycznia 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw**
- 13. Poselski projekt ustawy o uchyleniu ustawy o podatku od niektórych kopalin oraz o zmianie innych ustaw**
- 14. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych**
- 15. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie opłaty za prowadzenie Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych**
- 16. Rządowy projekt ustawy z dnia 22 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem płatności elektronicznych**
- 17. Projekt ustawy z dnia 10 października 2018 r. o finansowym wspieraniu produkcji kulturowych gier wideo oraz o zmianie innych ustaw**
- 18. Rządowy projekt ustawy z dnia 4 lipca 2018 r. – Ordynacja podatkowa**

VAT

Wejdzie w życie

1. Ustawa z dnia 15 marca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo o miarach

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 maja 2019 r.

Ustawa wprowadza rozwiązania pozwalające na stosowanie do ewidencji sprzedaży i kwot podatku należnego ze sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych kas online, czyli kas rejestrujących przesyłających dane do centralnego systemu teleinformatycznego – Centralnego Repozytorium Kas, prowadzonego przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Przesyłanie danych z kas online będzie się odbywało w sposób ciągły i zautomatyzowany i będzie dokonywane za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej.

Ustawa dopuszcza używanie dotychczasowych kas przez podatników. Po wejściu w życie przedmiotowej ustawy podatnicy nadal będą mogli używać do prowadzenia ewidencji kasy rejestrujące „starego” rodzaju. Podatnicy ci będą zobowiązani do zgłoszenia kasy rejestrującej do naczelnika urzędu skarbowego w celu otrzymania numeru ewidencyjnego kasy. Producenci i importerzy kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii będą musieli uzyskać potwierdzenia Prezesa Głównego Urzędu Miar, że kasy te spełniają funkcje oraz kryteria i warunki techniczne dla tych kas. Kasy rejestrujące z elektronicznym i papierowym zapisem kopii będą stopniowo wycofywane z rynku, jako rozwiązania, które nie spełniają wymogów nowego systemu kas. Ustawa nie przewiduje obowiązku natychmiastowej wymiany kas rejestrujących na kasy online, poza wyjątkami dotyczącymi określonych branż.

[Link](#)

Projekty

1. Projekt ustawy z dnia 1 kwietnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw

W projekcie proponuje się zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221, z późn. zm.) – zwanej dalej: „ustawą VAT” mające na celu zastąpienie deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT - 7 i VAT- 7K przez przesyłanie nowej deklaracji w formie pliku JPK. Wszystkie proponowane zmiany

mają charakter dostosowujący do wprowadzenia proponowanego rozwiązania. Rozbudowane pliki JPK będą zawierały dane pozwalające na wyeliminowanie deklaracji VAT. W plikach tych będą zawarte również inne informacje niezbędne do celów analitycznych i kontrolnych.

Projekt ma na celu uproszczenie rozliczeń w podatku od towarów i usług. Informacje wysyłane w sposób analogiczny, jak obecnie pliki JPK_VAT zastąpią deklarację podatkową, w szczególności deklarację VAT-7 i VAT-7K. W wyniku wprowadzonych zmian nastąpi znaczne zmniejszenie obciążeń podatkowych dla podatników podatku VAT i uproszczenie rozliczeń z urzędem skarbowym. Wszyscy podatnicy będą składali tylko jeden dokument w terminie miesięcznym (odpowiednio kwartalnym) bez dodatkowych załączników, które były wymagane przy składaniu deklaracji VAT-7 (VAT-7K).

Stan: 05.04.2019 r. – projekt ustawy trafił do Komisji Prawniczej.

Projekt zakłada wejście ustawy w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

2. Rządowy projekt ustawy z dnia 21 marca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (UA37)

Proponowane zmiany w **ustawie o VAT** nakierowane są na uszczelnienie systemu VAT. W pierwszej kolejności dotyczą wyłączenia możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego przez podatników dokonujących dostaw na odległość (sprzedaż internetowa) niektórych towarów wrażliwych na oszustwa, podatników dokonujących sprzedaży hurtowej i detalicznej części do pojazdów samochodowych i motocykli oraz podatników świadczących usługi ściągania długów. Zakłada się również doprecyzowanie zakresu obowiązku rozliczania podatku VAT w obrocie produktami ropopochodnymi poprzez wprowadzenie do ustawy o VAT katalogu wyrobów co do których podatnik jest obowiązany bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego, co wyeliminuje wątpliwości odnośnie do zakresu stosowania odpowiednich przepisów. Projektodawcy chcieliby wprowadzić również zmiany w zakresie rejestracji podatników. Ponadto, w projekcie przewidziano zmiany w zakresie zasad wystawiania faktur, których podstawą jest paragon fiskalny oraz korzystania z takich faktur (jednocześnie wprowadzenie stosownych sankcji w tym zakresie) mających na celu zapewnienie, że faktura wystawiona dla podatnika (oraz wykorzystana przez niego) na podstawie paragonu dokumentuje zakup dokonany przez tego podatnika. Karana ma być np. wymiana paragonów bez NIP na faktury.

Proponowane natomiast zmiany w **Ordynacji podatkowej** wiążą się z uwzględnieniem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w katalogu podmiotów, którym mogą być udostępniane akta objęte tajemnicą skarbową, co pozwoli mu na skuteczniejszą realizację zadań w zakresie udzielania lub cofania koncesji na obrót paliwami, czyli w obszarze narażonym na ryzyko nadużyć VAT-owskich, objętym uszczelnieniami wprowadzanymi niniejszym projektem.

W zakresie zmian dotyczących **podatku akcyzowego** projekt przewiduje, że w przypadku przemieszczania na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie dołączenie do tych wyrobów dokumentów handlowych (zamiast e-AD) i złożenie zabezpieczenia akcyzowego. Dodatkowo, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego ww. wyrobów akcyzowych, warunkiem objęcia ich procedurą zawieszenia poboru akcyzy na terytorium kraju będzie złożenie przez podatnika zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego. W wyniku wprowadzenia powyższych zmian w ustawie o podatku akcyzowym oczekuje się, iż dojdzie do uszczelnienia obrotu oraz wyeliminowania nieprawidłowości występujących w obrocie wyrobami akcyzowymi niewymienionymi w załączniku nr 2 do ustawy, objętymi stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (zwłaszcza olejami smarowymi). Ponadto projekt zawiera propozycję odwołania do wprowadzonego do ustawy o VAT katalogu wyrobów co do których podatnik jest obowiązany bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego, co zapobiegnie pojawiającym się wątpliwościom odnośnie do zakresu stosowania przepisów ustawy o podatku akcyzowym w odniesieniu do produktów ropopochodnych, które mogą być zastosowane zarówno do napędu pojazdów, jak i stanowić surowiec do produkcji innych wyrobów. Wprowadzenie w ustawie o podatku akcyzowym zmian doprecyzowujących i uszczelniających w zakresie klasyfikacji wyrobów energetycznych wprowadzonej w ustawie o podatku akcyzowym od dnia 1 stycznia 2019 r., na mocy ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

Projekt ustawy nowelizującej w części dotyczącej **ustawy Prawo energetyczne** zawiera doprecyzowanie definicji paliw ciekłych poprzez wskazanie, że określone wyroby

stanowią paliwa bez względu na różne możliwe ich zastosowania, co pozwoli uszczelnić system koncesjonowania i nadzoru nad obrotem, produkcją i przywozem paliw. W konsekwencji rozszerzeniu ulegnie katalog podmiotów zobowiązanych do uzyskania koncesji (zmiany zakresu posiadanej koncesji) lub obowiązanych do uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy Prawo energetyczne. W tym zakresie projekt może przyczynić się do zmniejszenia szarej strefy w obszarze przedsiębiorstw działających na rynku paliw ciekłych

Stan: 05.04.2019 r. – projekt ustawy jest na etapie Stałego Komitetu Rady Ministrów. Projekt zakłada wejście ustawy w życie z dniem 1 lipca 2019 r., z wyjątkami.

[Link](#)

3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 marca 2019 r. w sprawie zakresu danych zawartych w ewidencji zakupu i sprzedaży oraz w deklaracjach dla podatku od towarów i usług

Na podstawie przepisów projektu ustawy o podatku od towarów i usług oraz innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz.), dalej zwana: „ustawą zmieniającą”, wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.) – zwanej dalej: „ustawą o VAT” mające na celu zastąpienie deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 i VAT-7K przez przesyłanie nowego przekształconego pliku JPK_VAT. W związku z projektowaną ustawą zmieniającą niezbędnym jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 99 ust. 13b oraz art. 109 ust. 14 zmienianej ustawy o VAT.

Zgodnie z projektowanym art. 99 ust. 13b ustawy o VAT Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych objętych deklaracjami, o których mowa w ust. 1-3, potrzebny do obliczenia wysokości podatku, w tym wysokości podstawy opodatkowania, podatku należnego i podatku naliczonego, a także dane dotyczące podatnika, uwzględniając konieczność prawidłowego rozliczenia podatku oraz kontroli tego obowiązku przez organ podatkowy.

W myśl art. 109 ust. 14 zmienianej ustawy o VAT Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 3b oraz sposób wykazywania danych w ewidencji przesyłanej zgodnie z ust. 3c i 3d, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości rozliczeń podatników, identyfikowania obszarów, w których występują nadużycia w podatku od towarów i usług lub narażonych na te nadużycia oraz możliwości techniczno-organizacyjne prowadzenia przez podatników ewidencji.

Projektowane rozporządzenie określa szczegółowy zakres danych objętych deklaracjami, o których mowa w ust. 1-3, potrzebny do obliczenia wysokości podatku, w tym wysokości podstawy opodatkowania, podatku należnego i podatku naliczonego, a także dane dotyczące podatnika, uwzględniając konieczność prawidłowego rozliczenia podatku oraz kontroli tego obowiązku przez organ podatkowy. Ponadto określa szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 3b oraz sposób wykazywania danych w ewidencji przesyłanej zgodnie z ust. 3c i 3d, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości rozliczeń podatników, identyfikowania obszarów, w których występują nadużycia w podatku od towarów i usług lub narażonych na te nadużycia oraz możliwości techniczno-organizacyjne prowadzenia przez podatników ewidencji.

Stan: 05.04.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie Komisji Prawniczej. Projekt rozporządzenia przewiduje, że rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2019 r. w sprawie wzoru deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług przedstawiciela podatkowego

Niniejszy projekt stanowi element realizacji założeń Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, przyjętej uchwałą Rady Ministrów z 14 lutego 2017 r., której celem jest likwidowanie barier rozwojowych i opieranie rozwoju w coraz większym stopniu na wiedzy, cyfryzacji i innowacyjności. Zgodnie ze Strategią, procesowi temu służyć powinny regulacje prawne wolne od zbędnych, anachronicznych rozwiązań oraz proste i niesformalizowane procedury umożliwiające osiągnięcie pożądanego rezultatu w sposób szybki i sprawny. Niewątpliwie, jak wskazano w przedmiotowym dokumencie, dolegliwością nieadekwatną do osiąganego rezultatu jest powszechność wymogu identyfikacji podmiotów i osób w obrocie prawnym za pomocą pieczęci/pieczątek (firmowych lub imiennych) w relacjach między obywatelem/przedsiębiorcą a organami administracji/organami władzy. Powyższa idea znalazła swój wyraz w przyjęciu przez Radę Ministrów z dniem 28 czerwca 2018 r. dokumentu Informacja dotycząca deregulacji obowiązku stosowania pieczęci/pieczątek przez obywateli i przedsiębiorców, przy jednoczesnym zobowiązaniu Członków Rady Ministrów do rezygnacji z obowiązku stosowania pieczęci/pieczątek przez obywateli i przedsiębiorców.

Przedstawione powyżej deregulacje zostaną zrealizowane poprzez dostosowanie wzoru deklaracji dla podatku od towarów i usług przedstawiciela podatkowego VAT-13(2)

stanowiącego załącznik do przedmiotowego rozporządzenia. W deklaracji dla podatku od towarów i usług przedstawiciela podatkowego VAT-13(2) został zlikwidowany obowiązek stosowania pieczętki.

Stan: 12.03.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2019 r.

[Link](#)

5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 stycznia 2019 r. w sprawie odliczania lub zwrotu kwot wydanych na zakup kas rejestrujących oraz zwrotu tych kwot przez podatnika

W związku z procedowanymi zmianami do ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach, dalej: „ustawa zmieniająca”, która wprowadza m.in. możliwość, a dla podatników prowadzących działalność gospodarczą w określonych w ustawie branżach – obowiązek stosowania nowego rodzaju kas rejestrujących (kas online) w celu prowadzenia ewidencji sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych uległa zmianie delegacja ustawowa (zmieniony art. 111 ust. 7). Projektowane rozporządzenie określa nowe zasady odliczania „ulgi” z tytułu zakupu kas rejestrujących przez podatników, a także zasady zwrotu tej „ulgi” w sytuacji nienależnego jej wykorzystania lub w sytuacji niespełnienia warunków wykorzystania tej kwoty wydanej na zakup kasy rejestrującej, określonych w ustawie o podatku od towarów i usług.

W projektowanym rozporządzeniu przewiduje się uproszczenie systemu zwrotu kwot wydatkowanych na zakup kas online poprzez wskazanie, że podatnicy podatku od towarów i usług będą mogli dokonać odliczenia lub zwrotu kwoty wydanej na zakup kas, co do zasady, w jednej deklaracji VAT, a nie tak jak dotychczas w deklaracjach za kolejne okresy rozliczeniowe. Na podstawie obecnie obowiązujących przepisów podatnicy często musieli dzielić tę kwotę na części. Zgodnie z projektowanymi regulacjami odliczenie może być dokonane w jednej deklaracji VAT, w stosunku do każdej kasy rejestrującej, na którą przysługuje odliczenie z tytułu zakupu kasy online. Zmiana ta jest uproszczeniem w stosunku do uregulowań zawartych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 2010 r. w sprawie odliczania i zwrotu kwot wydatkowanych na zakup kas rejestrujących (Dz.U. z 2013 r. poz. 163). Według dotychczas obowiązujących regulacji kwotę wydaną na zakup kasy można było odliczyć w pełnej wysokości tylko w sytuacji wystąpienia nadwyżki podatku należnego nad naliczonym (do wysokości kwoty wpłaty do US). W sytuacji nadwyżki podatku naliczonego nad należnym kwotę tę trzeba było dzielić na cztery części w przypadku rozliczenia miesięcznego oraz na dwie w przypadku rozliczenia

kwartalnego. Zgodnie z projektem przedmiotowego rozporządzenia, odliczenie lub zwrot będzie przysługiwało w każdym przypadku w jednej deklaracji, w której zostanie wykazana w całości kwota przysługująca do odliczenia na zakup kasy, niezależnie czy w składanej deklaracji VAT, podatnik wykaże wpłatę do US, czy też nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym. Podatnicy zwolnieni od podatku VAT otrzymają zwrot, tak jak dotychczas, na podstawie złożonego wniosku do właściwego naczelnika urzędu skarbowego na konto bankowe podatnika. Z dofinansowania na zakup kasy online będą mogli również skorzystać podatnicy rozliczający się w formie ryczału świadczący usługi taksówek osobowych, z wyłączeniem wynajmu samochodów osobowych z kierowcą (§ 3 ust. 5 i 6 projektu). Rozliczenie nastąpi w deklaracji VAT-12, na zasadach podobnych jak powyżej, tj. do wysokości wpłaty do urzędu skarbowego, lub gdy kwota do odliczenia z tytułu zakupu kasy online jest wyższa od kwoty podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego, pozostałą część kwoty wydanej na zakup kasy online podatnik ma prawo otrzymać do zwrotu na rachunek bankowy.

W związku z projektowanymi regulacjami dającymi podatnikom uproszczoną możliwość odliczenia lub zwrotu kwot wydatkowanych na zakup kas, zawartymi w ustawie, przewidującymi refundację części kwot wydatkowanych na zakup kas, wystąpi obniżenie wpływów do budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług.

Stan: 02.04.2019 r. – projekt rozporządzenia jest na etapie opiniowania.

Na tym etapie projekt nie określa daty wejścia rozporządzenia w życie (tylko 2019 r.).

[Link](#)

6. Projekt ustawy z dnia 8 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Ordynacja podatkowa

Projekt przewiduje zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług:

- wprowadzenie nowej matrycy stawek VAT – nowe wykazy towarów i usług opodatkowanych stawkami obniżonymi 8% i 5% (nowe załączniki nr 3 i 10 do ustawy) opartych na CN oraz PKWiU 2015, przy przyjęciu zasady stosowania jednej stawki dla całych (w miarę możliwości) działów CN, generalnego obniżania stawki w przypadku konieczności jej zmiany dla danego towaru („równanie w dół”) oraz podwyższenia stawki dla punktowo wybranych (nielicznych) towarów lub usług (w celu maksymalnie możliwego zrównoważenia efektu finansowego);
- zmiany w systemie ryczałtowym dla rolników polegające na uchyleniu załącznika nr 2 i wprowadzeniu nowej ogólnej definicji produktów rolnych, co pozwoli objąć

tym system wszystkie produkty (oraz towary z nich wytworzone) pochodzące z własnej działalności rolniczej rolnika ryczałtowego. Obecnie dotyczy to tylko towarów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o VAT (oraz towarów z nich wytworzonych);

- wprowadzenie instytucji wiążącej informacji stawkowej (WIS) – jako instrumentu zapewniającego podatnikom większą pewność co do prawidłowości opodatkowania podatkiem VAT realizowanych transakcji. W tym zakresie projektowane przepisy określają procedurę wydawania WIS oraz przewidują stosowną ochronę dla podatników posługujących się WIS.
- „przełożenie” obecnego PKWiU 2008 na odpowiednie kody CN (dla towarów) lub symbole PKWiU 2015 (dla usług) w przepisach ustawy, bez zmiany – zasadniczo – zakresu odpowiednich regulacji – większość tego rodzaju zmian pozostanie neutralna dla obecnie obowiązujących regulacji. Zmiany nastąpią w obszarze stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia w obrocie krajowym oraz stosowania instytucji odpowiedzialności solidarnej, co wynika z „przełożenia” symboli PKWiU dla towarów wymienionych w załącznikach nr 11 i 13 do ustawy na CN – gdzie przy założeniu maksymalnie uproszczonej formy tych załączników (i racjonalizacji ich zakresu), nie sposób było osiągnąć efektu w postaci wiernego przełożenia (na zasadzie 1:1) odpowiednich symboli.

Projekt ustawy przewiduje również zmianę w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa polegającą na ustanowieniu Szefa Krajowej Administracji Skarbowej organem odwoławczym od WIS.

Stan: 15.03.2019 r. – odbyło się I czytanie na posiedzeniu Sejmu (niedokończone).

Projekt zakłada wejście części przepisów ustawy 1 stycznia 2019 r., pozostałe przepisy mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 listopada 2018 r. w sprawie kas rejestrujących

Proponuje się wprowadzenie w rozporządzeniu następujących regulacji dotyczących:

I. Sposobu prowadzenia ewidencji sprzedaży oraz warunków używania kas online, w tym m.in.:

1) zniesienie obowiązku zgłoszenia kasy online do naczelnika urzędu skarbowego w celu otrzymania numeru ewidencyjnego (co do zasady kasy rejestrujące będą się łączyły z Centralnym Repozytorium Kas), a fiskalizacja i tym samym zgłoszenie kasy do naczelnika urzędu skarbowego będą dokonywały się automatycznie;

2) zmniejszenie obciążeń regulacyjnych (mniejsza ilość wymaganych dokumentów w formie papierowej – np. eliminacja konieczności przechowywania papierowych rolek, zgłaszania fiskalizacji kas);

3) określenia wzoru wniosku dla podatnika w celu uzyskania zgody na przesyłanie danych z kasy online w określonych odstępach czasowych w przypadku gdy z przyczyn niezależnych od podatnika w sposób trwały nie jest możliwe zapewnienie połączenia poprzez sieć telekomunikacyjną z Centralnym Repozytorium Kas umożliwiającego przekazywanie danych w sposób ciągły;

4) wynajmu przez podatników kas online, w rozporządzeniu zawarto także regulacje dotyczące warunków używania wynajmowanych kas. Reguluje się szczególne obowiązki po stronie podatników w zakresie stosowania wynajmowanych kas rejestrujących (np. odrębny termin pierwszego obowiązkowego przeglądu technicznego kasy przyjętej w używanie) oraz wskazuje się na wymogi po stronie przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie najmu kas (np. obowiązkowa wymiana pamięci fiskalnej i pamięci chronionej przed przekazaniem kasy rejestrującej wynajmującemu, zapewnienie dokonywania w okresie trwania umowy, wymiany pamięci fiskalnej i pamięci chronionej);

II. Sposobu prowadzenia ewidencji sprzedaży oraz warunków używania kas rejestrujących z elektronicznym oraz papierowym zapisem kopii – który zasadniczo, w stosunku do treści rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz. U. poz. 363), nie uległ zmianie.

III. Rozporządzenie ponadto doprecyzowuje niektóre regulacje w zakresie stosowania kas i sposobu prowadzenia ewidencji, przykładowo:

1) wprowadzono generalną zasadę, zgodnie z którą podatnicy prowadząc ewidencję są zobowiązani do wystawienia i wydania nabywcy bez jego żądania, paragonu fiskalnego zawsze przed przyjęciem należności (w stosunku do ewidencjonowania dokonanej sprzedaży) oraz do udostępniania nabywcy w widocznym miejscu wyświetlacza kasy, w celu umożliwienia weryfikacji podczas transakcji poprawności wprowadzonych przez podatnika do ewidencji towarów lub usług;

2) odrębnie uregulowano obowiązek wystawienia i wydania paragonu bez żądania nabywcy z tytułu otrzymanej należności (zaliczki); Obowiązek wystawienia i wydania

paragonu, uregulowano odrębnie dla zaliczek: a. otrzymanych w gotówce (przez którą rozumie się również płatność kartą płatniczą w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych) – z chwilą otrzymania gotówki, b. bezgotówkowych otrzymanych za pośrednictwem poczty, banku lub skok na rachunek podatnika – z chwilą uznania tej należności na rachunku podatnika, jednak nie później niż z końcem miesiąca, w którym należność ta została uznana na jego rachunku, a jeżeli przed końcem tego miesiąca dokonano sprzedaży, nie później niż z chwilą jej dokonania;

3) z uwagi na zidentyfikowane zjawiska nieewidencjonowania sprzedaży na kasie rejestrującej przez osoby obowiązane do prowadzenia ewidencji sprzedaży u podatnika, w rozporządzeniu doprecyzowano obowiązki w tym zakresie oraz wprowadzono obowiązek zapoznania przez podatnika osób prowadzących u niego ewidencję z przepisami w zakresie prawidłowego wystawiania i wydawania paragonu fiskalnego i o skutkach niewykonywania tych obowiązków. W konsekwencji, osoba prowadząca u podatnika ewidencję będzie składała oświadczenie o zapoznaniu się zasadami rejestrowania sprzedaży i wystawiania paragonu fiskalnego oraz z konsekwencjami nieprzestrzegania tych zasad określonymi w części I dokumentu. Oświadczenie będzie składane podatnikowi przed rozpoczęciem prowadzenia ewidencji przez te osoby, a egzemplarz oświadczenia będzie przekazywany również osobie je składającej;

4) w przypadku prowadzenia przez podatnika ewidencji sprzedaży przy użyciu urządzeń do automatycznej sprzedaży towarów i usług, podatnik nie ma obowiązku wydania nabywcy paragonu fiskalnego, pod warunkiem, że odpowiednio zapewni nabywcy towarów lub usług możliwość zapoznania się z danymi o sprzedaży poprzez ich odpowiednie wyświetlenie na urządzeniu do automatycznej sprzedaży towarów i usług;

5) przypisano oznaczenia literowe w kasie od „A” do „G” do właściwych stawek podatku przypisanych do nazw towarów i usług, wprowadzając tym samym regułę sztywnego przypisania stawek VAT do wszystkich oznaczeń literowych przewidzianych w kasie rejestrującej, nie tylko jak dotychczas wyłącznie do litery A;

6) określa wzór wniosku o wyrejestrowanie kasy rejestrującej, co dotychczas nie było czynnością opatrzoną wzorem dokumentu;

7) wprowadza się generalną możliwość dokonywania przez podatników zmiany podmiotu prowadzącego serwis kas bez konieczności uzyskiwania zgody podmiotu prowadzącego serwis główny, wprowadzana zmiana ma na celu przede wszystkim wprowadzenie dla podatników ułatwień oraz zmniejszenie nadmiarowych kosztów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą;

8) w celu korzystania przez podatników z wprowadzanej możliwości dokonywania zmiany podmiotu prowadzącego serwis kas bez konieczności uzyskiwania zgody podmiotu

prowadzącego serwis główny, tworzy się publiczny wykaz serwisantów posiadających udzielone upoważnienia na serwisowanie kas w kraju, prowadzony przez Szefa KAS;

9) w celu stworzenia centralnej krajowej listy serwisantów prowadzonej przez Szefa KAS w formie wykazu serwisantów publikowanego przez Szefa KAS w BIP MF, wprowadza się wzór listy serwisantów, według którego podmioty prowadzące serwis główny będą wysyłały dane o serwisantach posiadających udzielone upoważnienia do serwisowania kas oraz doprecyzowuje się, że listę i aktualizację listy wykonaną na wskazanym wzorze podmioty prowadzące serwis główny będą przysyłały przy pomocy środków komunikacji elektronicznej, nieodpłatnie, do Szefa KAS;

10) rezygnuje się z obowiązku zawiadamiania przez podatników naczelnika urzędu skarbowego o dokonanej zmianie podmiotu prowadzącego serwis, obowiązek w tym zakresie będzie realizował podmiot prowadzący serwis kas właściwy dla podatnika po dokonanej zmianie;

11) doprecyzowuje się zakres czynności, który obejmuje wykonywanie obowiązkowego przeglądu technicznego kas;

12) w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia, ze względu na wprowadzane ustawą zmieniającą zmiany przepisów w zakresie kas rejestrujących rezygnuje się z obowiązku składania przez podatników zawiadomienia o rozpoczęciu ewidencjonowania na kasie rejestrującej;

13) rezygnuje się z obowiązku obecności pracownika urzędu skarbowego przy dokonywaniu odczytu zawartości pamięci fiskalnej kas oraz w efekcie zrezygnowano z obowiązku złożenia przez podatnika do naczelnika urzędu skarbowego wniosku o dokonanie odczytu zawartości pamięci fiskalnej;

IV. W stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących, wprowadza się także zmiany techniczno-redakcyjne mające na celu dostosowanie zapisów do nomenklatury w zakresie prowadzenia ewidencji sprzedaży przy użyciu kasy rejestrującej oraz w zakresie urządzania serwisów kas rejestrujących, wprowadzanych ustawą zmieniającą.

Stan: 04.04.2019 r. – projekt rozporządzenia jest na etapie opiniowania.

Projekt rozporządzenia zakładał wejście rozporządzenia w życie z dniem 1 stycznia 2019 roku z wyjątkami.

[Link](#)

8. Rządowy projekt ustawy z dnia 20 września 2017 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (UA34)

Projektowana regulacja zakładająca publikowanie przez Szefa KAS na stronie BIP Ministerstwa Finansów wykazu podatników VAT czynnych zawierającego informacje (dane) o podatnikach zarejestrowanych jako podatnicy VAT czynni, który będzie aktualizowany na bieżąco, tj. w każdy dzień roboczy, raz na dobę, ma przyczynić się do tego, że uczciwi podatnicy w sposób istotny ograniczą ryzyko narażenia się na możliwość zakwestionowania przez organy podatkowe prawa do odliczenia podatku naliczonego poprzez szeroki dostęp do informacji o swoich kontrahentach.

W stosunku do publikowanej już na stronie MF usługi umożliwiającej sprawdzenie statusu podmiotu w VAT projektowany wykaz będzie umożliwiał dostęp do większej ilości informacji do weryfikacji podatników poprzez dodanie takich istotnych informacji jak: firma (nazwa) lub imię i nazwisko, numer, za pomocą którego podmiot został zidentyfikowany na potrzeby podatku, jeżeli taki numer został przyznany, numer identyfikacyjny REGON, o ile został nadany, numer PESEL, o ile podmiot posiada, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile został nadany, adres siedziby - w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną, adres stałego miejsca prowadzenia działalności albo adres rejestracyjny, w przypadku braku adresu stałego miejsca prowadzenia działalności - w odniesieniu do osoby fizycznej, imiona i nazwiska osób wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu oraz ich numery identyfikacji podatkowej lub numery PESEL, imiona i nazwiska prokurentów oraz ich numery identyfikacji podatkowej lub numery PESEL, imię i nazwisko lub firmę (nazwę) wspólnika oraz jego numer identyfikacji podatkowej lub numer PESEL, daty rejestracji, odmowy rejestracji albo wykreślenia z rejestru oraz przywrócenia zarejestrowania jako podatnika VAT, podstawę prawną rejestracji, odmowy rejestracji albo wykreślenia z rejestru oraz przywrócenia zarejestrowania jako podatnika VAT, numery rachunków rozliczeniowych w rozumieniu art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub imiennych rachunków w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, otwartych w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą.

Projekt zakłada wprowadzenie w **Ordynacji podatkowej** odpowiedzialności solidarnej wobec podatnika, na rzecz którego dokonano dostawy towaru lub wyświadczono usługę wraz z podmiotem dokonującym tej dostawy lub świadczącym tę usługę za jego zaległości podatkowe w części podatku proporcjonalnie przypadającej na tę dostawę lub tę usługę, w przypadku gdy zapłata należności zostanie przekazana na rachunek inny niż zawarty w projektowanym wykazie podatników VAT czynnych. Odpowiedzialność solidarna będzie dotyczyła tylko kwoty podatku, związanego z konkretną dostawą towarów lub świadczeniem usług, za które płatność nie została

dokonana na rachunek bankowy podatnika zawarty w wykazie podatników VAT czynnych i transakcji, których wartość przekracza 15 000 zł.

W **ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych** oraz w **ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych** wprowadza się zmiany, zgodnie z którymi podatnicy (w przypadku osób fizycznych będą to podatnicy prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą) nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego lub w przypadku transakcji z podatnikiem zarejestrowanym na potrzeby podatku od towarów i usług jako podatnik VAT czynny, na rachunek inny niż zawarty w wykazie, o którym mowa w art. 96b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług. W ww. zakresie zmiana ta poszerza zakres już istniejących przepisów dotyczących płatności gotówkowych w ramach transakcji przekraczających kwotę 15 000 zł.

W **ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników** wprowadza się zmiany w zakresie dotyczącym rozszerzenia danych nieobjętych tajemnicą skarbową również o numery rachunków bankowych podatnika lub imiennych rachunków w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazanych w zgłoszeniu identyfikacyjnym lub zgłoszeniu aktualizacyjnym, z wyjątkiem rachunku VAT. Wprowadzenie tej zmiany wynika z faktu, że publikowany wykaz będzie zawierał również informacje dotyczące takich numerów rachunków. Pozostałe zmiany mają charakter dostosowawczy.

Stan: 03.04.2019 r. – odbyło się I czytanie na posiedzeniu Sejmu, projekt ustawy został skierowany do Komisji Finansów Publicznych.

Projekt zakłada wejście ustawy w życie z dniem 1 września 2019 r., z wyjątkami.

[Link](#)

Akcyza i cło

Weszło w życie

1. Ustawa z dnia 21 lutego 2019 r. **zmieniająca ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę - Prawo**

ochrony środowiska, ustawę o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, ustawę o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

Ustawa weszła w życie 20 marca 2019 r.

Ustawa obejmuje propozycje zmian, polegające między innymi na:

a) doprecyzowaniu, że ceny i stawki opłat w określonych wysokościach należy stosować wobec odbiorców końcowych energii elektrycznej, o których mowa w art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, co jest zgodne z pozostałymi przepisami nowelizowanej ustawy;

b) doprecyzowaniu, że obowiązek określony w tym przepisie dotyczy wszystkich rodzajów umów zawieranych pomiędzy przedsiębiorstwem obrotu a odbiorcą końcowym;

c) usunięciu z art. 5 obowiązku dla przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, polegającego na określeniu na 2019 r. cen i stawek za energię elektryczną w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat brutto stasowane w dniu 31 grudnia 2018 r.;

d) zmianie terminu, do którego przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną będzie obowiązane dokonać zmiany umów w stosunku do cenników energii elektrycznej;

e) możliwości ubiegania się o wypłatę kwoty różnicy cen przez odbiorców końcowych energii elektrycznej, kupujących energię elektryczną na własny użytek, którzy nie zakupują energii elektrycznej od przedsiębiorstw obrotu, lecz sami dokonują zakupu na Towarowej Giełdzie Energii S.A. lub za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego.

[Link](#)

Projekty

1. Rządowy projekt ustawy z dnia 21 marca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw

Celem projektowanej ustawy jest ustanowienie kompleksowych regulacji prawnych, służących uszczelnieniu systemu podatkowego w zakresie obrotu olejem opałowym i olejem napędowym przeznaczonymi do celów opałowych oraz pozostałymi

ciekłymi paliwami opałowymi, zwanych dalej „olejem opałowym”, a także zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców handlujących olejami opałowymi poprzez wyeliminowanie obowiązku uzyskiwania papierowych oświadczeń i ich przechowywania przez okres 5 lat dla celów kontroli spełnienia warunków zastosowania obniżonej stawki dla tych wyrobów

Proponuje się w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. **o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów** wprowadzenie zmian, których celem jest objęcie systemem monitorowania przewozu i obrotu olejów opałowych (bez względu na jego objętość w przesyłce) oraz umożliwienie podmiotom dokonującym sprzedaży i podmiotom zużywającym składania w tym systemie oświadczeń o przeznaczeniu oleju opałowego do celów opałowych.

Potwierdzenie przez nabywców odbioru oleju opałowego w rejestrze zgłoszeń w systemie SENT pozwoli na zwolnienie sprzedających olej opałowy przedsiębiorców z obowiązku pobierania papierowych oświadczeń o przeznaczeniu tego wyrobu do celów opałowych, potwierdzenie odbioru oleju opałowego w rejestrze zgłoszeń będzie uznawane ex lege za złożenie takiego oświadczenia. Dzięki tym zmianom nastąpi zmniejszenie obciążeń administracyjnych wobec przedsiębiorców.

Spod obowiązku rejestracji wyłączono podmioty nabywające oleje opałowe w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 30 kg lub ich objętość nie przekracza 30 litrów i w łącznej ilości nieprzekraczającej jednorazowo odpowiednio 100 kg lub objętości 100 litrów. Dla potrzeb systemu monitorowania obrotu olejami opałowymi uznano, że skala sprzedaży detalicznej tych wyrobów jest na tyle niewielka, że objęcie podmiotów nabywających oleje opałowe w opakowaniach jednostkowych, obowiązkiem rejestracji jako zużywające podmioty olejowe oraz przemieszczaniem w systemie monitorowania przewozu i obrotu byłoby nadmiernym formalizmem. W tym przypadku wystarczający dla potrzeb nadzoru nad tą formą obrotu będzie rejestr prowadzony przez podmioty dokonujące sprzedaży.

Jednocześnie w celu realizacji powyższego założenia proponuje się dokonanie następujących zmian w **ustawie o podatku akcyzowym**:

1. wprowadzenie definicji pośredniczącego podmiotu olejowego i zużywającego podmiotu olejowego, a także obowiązku złożenia przez te podmioty zgłoszenia rejestracyjnego właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego (projektowane rozwiązania będą zbliżone do stosowanych obecnie zgłoszeń podatników podatku akcyzowego - art. 16 ustawy),
2. określenie organów podatkowych właściwych w sprawach rejestracji pośredniczącego podmiotu olejowego i zużywającego podmiotu olejowego,

3. rozszerzenie zakresu prowadzonych przez organy podatkowe rejestrów o elektroniczny rejestr pośredniczących podmiotów olejowych i elektroniczny rejestr zużywających podmiotów olejowych, co pozwoli na bieżącą informację o podmiotach dokonujących obrotu albo zużycia tych wyrobów,
4. zmiana warunków stosowania stawek akcyzy na oleje opałowe, m.in. poprzez odstąpienie od uciążliwego obowiązku pobierania przez sprzedawcę oleju opałowego papierowych oświadczeń w zamian za elektroniczne potwierdzenie odbioru w systemie SENT i składanie w tym systemie elektronicznie oświadczeń o przeznaczeniu olejów opałowych do celów opałowych,
5. nałożenie na pośredniczące podmioty olejowe dokonujące sprzedaży detalicznej olejów opałowych w opakowaniach jednostkowych obowiązku prowadzenia rejestru w miejsce pobierania papierowych oświadczeń.

W związku z projektowanymi zmianami regulacji w ustawie o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów i ustawy o podatku akcyzowym niezbędne jest dokonanie zmiany przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - **Ordynacja podatkowa** (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.) w zakresie wykonywania czynności sprawdzających (art. 272) wobec podmiotów dokonujących zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, tj. pośredniczących podmiotów olejowych i zużywających podmiotów olejowych.

Stan: 05.04.2019 r. - projekt ustawy znajduje się na etapie Komisji Prawniczej. Zakłada się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 września 2019 r., z wyjątkami.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 lutego 2019 r. **w sprawie zezwoleń na wykonywanie działalności w zakresie podatku akcyzowego**

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie działalności w zakresie podatku akcyzowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1714 i Dz. U. z 2018 r. poz. 1043). Nowe rozporządzenie będzie w zasadniczej mierze opierać się na dotychczasowych regulacjach. Przewiduje się nadanie nowego brzmienia załącznikom nr 1, 3, 4, 7 i 8 do rozporządzenia, stanowiącym wnioski o wydanie zezwoleń, poprzez zastąpienie nieaktualnych kodów Nomenklatury Scalonej (CN) w opisach wyrobów energetycznych, w tabelach zawierających zestawienia wyrobów akcyzowych - aktualnymi kodami CN.

Oczekiwanym efektem będzie opracowanie ww. wzorów formularzy uwzględniających kody Nomenklatury Scalonej CN stosowane dla wyrobów energetycznych, zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawa celnego w tym zakresie.

Dodatkowo, we wszystkich załącznikach do projektu rozporządzenia zostanie dodany doprecyzowujący zapis, z którego wynikało będzie, że wskazywane przez wnioskodawców szacunkowe ilości wyrobów akcyzowych mają być podawane w jednostkach miary stosowanych przy obliczaniu akcyzy.

Stan: 01.04.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Zgodnie z projektem wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

3. Rządowy projekt ustawy z dnia 20 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej oraz ustawy – Ordynacja podatkowa

Celem wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej jest przede wszystkim przeciwdziałanie procederowi sprzedaży producentom rolnym oleju napędowego lub innych paliw silnikowych niewiadomego pochodzenia, od którego nie został zapłacony podatek akcyzowy lub podatek VAT z tytułu sprzedaży a także używania przez producentów rolnych olejów przeznaczonych do celów opałowych jako olejów napędowych.

Nowe regulacje wprowadzają ograniczenie zwrotu producentowi rolnemu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej w przypadku gdy organ podatkowy wydał w stosunku do tego producenta, decyzję ostateczną określającą zobowiązanie podatkowe z tytułu podatku akcyzowego lub podatku od towarów i usług, kwotę zwrotu różnicy podatku, kwotę zwrotu podatku naliczonego, lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług dotyczącą oleju napędowego, lub innego paliwa silnikowego w rozumieniu art. 86 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, od którego nie został zapłacony w należnej wysokości podatek akcyzowy lub podatek VAT (w okresie poprzedzającym złożenie wniosku).

W ocenie projektodawców wprowadzenie projektowanych przepisów powinno wpłynąć na dobieranie przez producentów rolnych wiarygodnych dostawców, a także unikanie zakupu paliwa po tzw. „okazyjnej cenie”, która znacznie odbiega od średnich cen

obowiązujących na krajowym rynku paliw, co może wskazywać na jego nielegalne pochodzenie.

Stan: 21.12.2018 r. – projekt ustawy znajduje się na etapie konsultacji publicznych. Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

Podatki dochodowe

Weszło w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2019 r. **w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych**

Weszło w życie z dniem 1 kwietnia 2019 r.

Zmiany dotyczą wydania rozporządzenia w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych, które zastąpi rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 17 maja 2017 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 997). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wiąże się z uchYLENIEM art. 9a ust. 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, stanowiącego upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych. W wyniku nowelizacji, upoważnienie ustawowe w niezmienionym brzmieniu zostało zamieszczone w art. 11j ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Zatem pojawiła się konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia.

Wydanie rozporządzenia nie jest związane z dokonaniem przeglądu i aktualizacji listy zawartej w rozporządzeniu. Ustalenia będące wynikiem ostatniego przeglądu tej listy dokonanego przez Ministerstwo Finansów w 2017 r. w celu jej weryfikacji pozostają aktualne.

[Link](#)

2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2019 r. **w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych**

Weszło w życie z dniem 1 kwietnia 2019 r.

Wydanie nowego rozporządzenia w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych wiąże się z uchYLENIEM art. 25a ust. 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.), na podstawie którego Minister Rozwoju i Finansów wydał rozporządzenie z dnia 17 maja 2017 r. w

sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 998).

W związku z tym, że upoważnienie ustawowe do określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (w wyniku nowelizacji) zostało zamieszczone w art. 23v ust. 2 ww. ustawy – pojawia się konieczność wydania niniejszego rozporządzenia.

Wymaga podkreślenia, że wydanie rozporządzenia nie jest związane z dokonaniem przeglądu i aktualizacji listy terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową zawartej w rozporządzeniu. Ustalenia będące wynikiem ostatniego przeglądu tej listy, dokonanego przez Ministerstwo Finansów w 2017 r. pozostają aktualne.

[Link](#)

3. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie przedłużenia terminu do złożenia zeznania przez niektórych podatników osiągających dochody wolne od podatku dochodowego od osób prawnych

Weszło w życie z dniem 23.03.2019 r.

Rozporządzenie wydłuża termin do złożenia zeznania CIT-8 dla określonej grupy podatników. Przedłużenie dotyczy najmniejszych podmiotów nieposiadających kwalifikowanego podpisu elektronicznego (fundacji, stowarzyszeń, kół gospodyń wiejskich), które zazwyczaj nie zatrudniają pracowników, nie prowadzą działalności gospodarczej ukierunkowanej na osiągnięcie zysku i, co do zasady, korzystają ze zwolnień od podatku dochodowego od osób prawnych (organizacje non-profit). Jest to czas niezbędny na ewentualne wprowadzenie regulacji ułatwiających funkcjonowanie małych podmiotów w ramach nałożonych na nich obowiązków składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

[Link](#)

4. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych

Weszło w życie z dniem 27.03.2019 r.

Rozporządzenie dostosowuje składane przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych wzory formularzy CIT-8, CIT-8AB, CIT-8/O, CIT/BR, CIT/MIT, CIT/8S, CIT/8SP i CIT/PGK do wprowadzonych ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu

nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162) zmian do ustawy CIT w zakresie zwolnień podatkowych przysługujących przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą na terenie określonym w decyzji o wsparciu oraz dla przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia na terenie specjalnych stref ekonomicznych (SSE), a także formularz CIT/BR do zmian wprowadzonych przez ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668 z późn. zm), które zmieniają nomenklaturę pojęć w zakresie badań naukowych poprzez wprowadzenie badań aplikacyjnych. Które zastąpiły badania stosowane i przemysłowe. Dodatkowo w zakresie formularza CIT-8 i CIT-8AB wprowadza się zmiany w zakresie rozliczania podatku, o którym mowa w art. 24b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, tak aby w pełni zrealizować regulacje wynikające z przepisów ustawowych.

[Link](#)

Projekty

1. Projekt ustawy z dnia 21 marca 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

Podwójne opodatkowanie zysków w różnych państwach ma negatywny wpływ na działalność gospodarczą w skali międzynarodowej i prowadzi do pogorszenia warunków biznesowych i efektywności ekonomicznej przedsięwzięć, tworząc tym samym bariery rozwoju na wspólnym rynku. Istnieje potrzeba wprowadzenia mechanizmu, który będzie prowadził do zwiększenia efektywności i wydajności rozstrzygania sporów powstałych na gruncie problemu podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej. Brak jednolitości w procedurach rozstrzygania sporów, w tym na poziomie unijnym, w kontekście postępującej globalizacji, zmieniających się przepisów podatkowych, wzrostu ilościowego jak i wartościowego transgranicznych operacji gospodarczych, może rodzić obawy co do dodatkowych negatywnych konsekwencji, w których procedury chroniące podatników w obliczu problemu podwójnego opodatkowania byłyby blokowane, przewlekłe lub w istocie nie prowadziłyby do definitywnego rozstrzygnięcia kwestii spornej. Ponadto istnieje potrzeba uporządkowania i ujednolicenia terminologii w Ordynacji Podatkowej w zakresie objętym ustawą.

Projektowana ustawa wprowadza nowego mechanizmu zapewniającego ujednolicenie zasad rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zysków w ramach Unii Europejskiej, który został przewidziany w dyrektywie Rady 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania (Dz. Urz. UE L 265 z 14.10.2017, str. 1; dalej:

DRM). Dotyczy on spraw powstałych w związku z interpretacją i stosowaniem umów i konwencji przewidujących eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu lub majątku, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. W ramach tego mechanizmu wprowadzone zostają ramy czasowe i instytucjonalne oraz zasady na jakich odbywać się będzie przyjęcie i rozpatrzenie wniosku inicjującego procedurę wzajemnego porozumiewania, jej przeprowadzenie, ustanawianie komisji, w skład których wchodzić będą niezależne osoby, a także zapewnione zostaną jednolite gwarancje rozstrzygnięcia sprawy, interakcje z krajowymi postępowaniami i zasady odstępowania od procedury. Zapewni także uproszczenia w dostępie do procedury dla osób fizycznych i mniejszych jednostek w rozumieniu dyrektywy DRM.

Przewiduje także uporządkowanie procedur dotyczących podwójnego opodatkowania poprzez skupienie postępowań prowadzonych na podstawie Konwencji z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz. U. z 2007 r. poz. 1080), oraz postępowań prowadzonych na podstawie umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w jednym akcie prawnym.

Ponadto przewiduje wprowadzenie uproszczeń w zawieraniu jednostronnych uprzednich porozumień cenowych (uAPA), polegających głównie na zmniejszeniu wymogów dokumentacyjnych w stosunku do wybranych rodzajów transakcji, które cechują się ograniczonym poziomem ryzyka zmniejszenia dochodu podatkowego, a także przeniesienie uregulowań dotyczących APA z Ordynacji Podatkowej do projektowanej ustawy. Dla transakcji objętych uAPA przewiduje się również obniżenie wysokości opłat administracyjnych. Ponadto w ramach regulacji wprowadza się możliwość przeniesienia wniosków składanych przez podatników w ramach obecnie obowiązującego postępowania do postępowania przewidzianego dla uAPA (w przypadku spełnienia przesłanek do zastosowania tego postępowania) oraz możliwość przeniesienia wniosków składanych w ramach postępowania w sprawie uAPA do postępowania wynikającego z obecnie obowiązujących przepisów (w przypadku, gdy nie będą spełnione przesłanki do wydania decyzji w sprawie porozumienia w ramach postępowania w sprawie uAPA).

Projekt wprowadza również możliwość rozpoczęcia postępowania w sprawie APA przez podmiot zagraniczny planujący realizację w Polsce inwestycji, w wyniku której utworzony zostanie podmiot krajowy, z którym ten podmiot zagraniczny będzie zawierał transakcje kontrolowane; w takim przypadku, decyzja będzie wydawana dla podmiotu krajowego.

Stan: 22.03.2019 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2019 r.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z 21 marca 2019 r. w sprawie przedłużenia terminu do zawiadamiania o dokonaniu wyboru opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób prawnych kwoty odsetek oraz dyskonta, wypłacanych w ramach emisji danej serii obligacji

Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustaw o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 2193) podatnicy, którzy chcieliby skorzystać z preferencyjnego zryczałtowanego opodatkowania od wypłat odsetek i dyskonta zrealizowanych w ramach emisji danej serii obligacji, są obowiązani zawiadomić o tym wyborze, w formie pisemnej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego, nie później niż do dnia 31 marca 2019 r. Zasadnym jest przedłużenie tego terminu do 30 czerwca 2019 r., aby umożliwić większej grupie podatników skorzystania z zryczałtowanej stawki podatkowej w wysokości 3%. Projekt przewiduje wydłużenie terminu do złożenia zawiadomienia do właściwego naczelnika urzędu skarbowego dla określonej grupy podatników.

Stan: 29.03.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie uzgodnień.
Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie wzoru deklaracji o wysokości zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych od wypłat odsetek i dyskonta zrealizowanych w ramach emisji danej serii obligacji

Projekt rozporządzenia określa wzór formularza deklaracji o wysokości zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych od wypłat odsetek i dyskonta zrealizowanych w ramach emisji danej serii obligacji umożliwia prawidłowe obliczenie przez podatnika wysokości podatku z tytułu osiąganych przychodów z tytułu wypłat odsetek i dyskonta z emisji danej serii obligacji opodatkowanych w sposób określony w przepisach art. 18-21 ustawy.

Stan: 21.03.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie uzgodnień. Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

4. Rządowy projekt ustawy z dnia 8 marca 2019 r. **o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych**

Projektowane zmiany polegają na wprowadzeniu rozwiązań mobilizujących dłużników transakcji handlowych (przedsiębiorców i podmioty publiczne) do dokonywania zapłaty w ustalonym terminie, jak również zniechęcających do narzucania przez nich nieuzasadnionych, wydłużonych terminów zapłaty. Propozycje przewidują również wprowadzenie mechanizmów wsparcia dla wierzycieli, w szczególności MŚP. Projekt przewiduje również zmiany mające na celu ograniczenie potencjalnych nadużyć w korzystaniu z instrumentów przewidzianych w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych oraz doprecyzowanie przepisów budzących wątpliwości w praktycznym ich stosowaniu.

Projekt zakłada ponadto:

- 1) skrócenie terminu zapłaty w transakcjach, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, do 30 dni, bez możliwości wydłużenia (wyjątek stanowią podmioty lecznicze dla który proponuje się pozostawienie terminu 60-dniowego);
- 2) wprowadzenie ustawowego obowiązku stosowania, maksymalnego 60-dniowego terminu zapłaty w transakcjach w których wierzycielem jest MŚP, a dłużnikiem duży przedsiębiorca (definiowany zgodnie z Załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu) pod rygorem nieważności zapisu umownego przewidującego dłuższy termin zapłaty;
- 3) zobowiązanie przedsiębiorców będących podatnikami, których dane indywidualne podlegają publikacji przez Ministra Finansów (grupy kapitałowe i podatników, których przychód przekracza rocznie 50 mln euro) do przekazywania Ministrowi Finansów corocznego sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty;
- 4) wprowadzenie kar administracyjnych nakładanych przez Prezesa UOKiK na przedsiębiorców, którzy nadmiernie opóźniają się w płatnościach i tym samym kredytują swoją działalność kosztem kontrahentów (informacje o ukaranych podmiotach będą publikowane);

- 5) przerwucenie z wierzyciela na dłużnika ciężaru dowodu, że ustalony w umowie termin zapłaty jest rażąco nieuczciwy oraz wprowadzenie możliwości żądania takiego ustalenia w ciągu 3 lat od dnia, w którym umowa została wykonana;
- 6) wprowadzenie możliwości odstąpienia przez wierzyciela od umowy lub wypowiedzenia umowy, gdy termin zapłaty został ustalony w umowie jest nadmiernie wydłużony, a ustalenie tego terminu było rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela (w projekcie przyjęto, że możliwość taka będzie przysługiwała w przypadku terminu dłuższego niż 120 dni);
- 7) uproszczenie procedury zabezpieczającej dla roszczeń o wartości nie wyższej niż 75 tys. zł, co nastąpi przez złagodzenie warunków wykazania spełnienia świadczenia przez wierzyciela;
- 8) wprowadzenie mechanizmu zapobiegającego nadużywaniu prawa do rekompensaty w wysokości 40 euro w przypadku dokonania cesji wierzytelności na osoby trzecie (w szczególności na firmy windykacyjne);
- 9) wprowadzenie rozwiązań, zgodnie z którymi podmiot publiczny może nie dochodzić należności z tytułu rekompensaty, w przypadku gdy jej wysokość jest równa lub wyższa od wysokości należności głównej;
- 10) wprowadzenie progów wysokości rekompensaty w zależności od wysokości wynagrodzenia 40 euro (do 1000 euro), 70 euro (do 10000 euro) i 100 euro (powyżej 10000 euro);
- 11) wprowadzenie możliwości pomniejszenia przez wierzyciela podstawy opodatkowania (podatku PIT i CIT) o kwotę wierzytelności, jeżeli wierzytelność ta nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze (tzw. złe długi);
- 12) nałożenie na dłużnika obowiązku doliczenia do podstawy opodatkowania (podatek CIT i PIT) kwoty nieuregulowanego zobowiązania, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 90 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie;
- 13) uzupełnienie katalogu czynów nieuczciwej konkurencji o działanie polegające na nieuzasadnionym wydłużaniu terminów zapłaty za dostarczone produkty lub wykonane usługi w ustawie o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz zmiany doprecyzowujące w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi,
- 14) podniesienie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienia w transakcjach handlowych o dwa punkty procentowe, tak by kredytowanie się kosztem kontrahentów było droższe niż uzyskanie pieniędzy np. z kredytu komercyjnego, za

wyjątkiem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot leczniczy (w tych transakcjach odsetki pozostaną na dotychczasowym poziomie);

- 15) wprowadzenie obowiązku samodzielnego naliczania odsetek z tytułu przeterminowanych płatności – obowiązek obejmie dużych przedsiębiorców w transakcjach z MŚP.

Oczekiwanym efektem nowelizacji jest poprawa sytuacji wierzycieli, w szczególności tych, którzy są słabszą ekonomicznie stroną transakcji asymetrycznych oraz tych którzy zawierają umowy z podmiotami publicznymi. Większość rozwiązań dotyczy przedsiębiorców nierzetelnych, chroniąc jednocześnie przedsiębiorców, którzy terminowo regulują swoje zobowiązania

Stan: 02.04.2019 r. – projekt ustawy znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 czerwca 2019 r., z wyjątkiem zmian podatkowych, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 stycznia 2019 r. w sprawie wzorów deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków i informacji o wysokości wartości rynkowej składnika majątku określonej w państwie członkowskim Unii Europejskiej dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych

Zgodnie z art. 24f ustawy CIT, na podatników, którzy mają siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (nieograniczony obowiązek podatkowy) oraz podatników którzy nie mają na terytorium Polski siedziby lub zarządu i podlegają obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów, które osiągają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (ograniczony obowiązek podatkowy), nałożony został obowiązek składania urzędom skarbowym deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków oraz informacji o wysokości wartości rynkowej składnika majątku, w tym przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

W celu realizacji powyższego obowiązku przygotowano projekt rozporządzenia, który określa wzór deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków (CIT-NZ) i informacji o wysokości wartości rynkowej składnika majątku określonej w państwie członkowskim Unii Europejskiej dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków (CIT/NZI).

Określenie wzorów deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków (CIT-NZ) i informacji o wysokości wartości rynkowej składnika majątku, określonej w państwie członkowskim Unii Europejskiej dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków (CIT-NZI) obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych umożliwiają prawidłowe obliczenie przez podatnika wysokości podatku z tytułu dochodów z niezrealizowanych zysków, w związku z:

1) przeniesieniem przez polskiego rezydenta do swojego zagranicznego zakładu składnika majątku dotychczas związanego z działalnością prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) zmianą rezydencji podatkowej przez polskiego rezydenta, w wyniku której Rzeczpospolita Polska traci prawo do opodatkowania dochodów ze zbycia składnika majątku będącego własnością tego podatnika, w związku z przeniesieniem jego miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu do innego państwa;

3) przeniesieniem przez nierezydenta do państwa swojej rezydencji podatkowej lub do innego niż Polska państwa, w którym prowadzi działalność poprzez zagraniczny zakład, składnika majątku dotychczas związanego z działalnością prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny zakład;

4) przeniesieniem przez nierezydenta do innego państwa całości lub części działalności prowadzonej dotychczas poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład.

Stan: 08.02.2019 r. – projekt rozporządzenia został skierowany do podpisu ministra. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 2019 r. w sprawie wzorów deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków i informacji o wysokości wartości rynkowej składnika majątku określonej w państwie członkowskim Unii Europejskiej do celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych

Określenie wzorów deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków przez podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT-NZ), zwanej dalej „deklaracją PIT-NZ”, deklaracji o wysokości osiągniętego dochodu z niezrealizowanych

zysków przez podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych będącego przedsiębiorstwem w spadku (PIT-NZS), zwanej dalej „deklaracją PIT-NZS” oraz informacji o wysokości wartości rynkowej składnika majątku określonej w państwie członkowskim Unii Europejskiej do celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od niezrealizowanych zysków, w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT/NZI), zwanej dalej „informacją PIT/NZI”.

Określenie wzorów deklaracji PIT-NZ i deklaracji PIT-NZS umożliwiają prawidłowe obliczenie przez podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych wysokości podatku z tytułu dochodów osiągniętych z niezrealizowanych zysków, w związku z:

1) przeniesieniem przez polskiego rezydenta do swojego zagranicznego zakładu składnika majątku dotychczas związanego z działalnością prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) zmianą rezydencji podatkowej przez polskiego rezydenta, w wyniku której Rzeczpospolita Polska traci prawo do opodatkowania dochodów ze zbycia składnika majątku będącego własnością tego podatnika, w związku z przeniesieniem jego miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu do innego państwa;

3) przeniesieniem przez nierezydenta do państwa swojej rezydencji podatkowej lub do innego niż Polska państwa, w którym prowadzi działalność poprzez zagraniczny zakład, składnika majątku dotychczas związanego z działalnością prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny zakład;

4) przeniesieniem przez nierezydenta do innego państwa całości lub części działalności prowadzonej dotychczas poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład;

5) nieodpłatne przekazanie innemu podmiotowi położonego na terytorium Polski składnika majątku;

6) wniesienie składnika majątku położonego na terytorium Polski do podmiotu innego niż spółka lub spółdzielnia, jeżeli w wyniku tego przeniesienia lub wniesienia składnika majątku jako wkładu, Polska utraci w całości lub w części prawo do opodatkowania dochodów ze zbycia tego składnika majątku.

Z kolei informacja PIT/NZI pozwoli wskazać wartości rynkowe składników majątku sprowadzanych do Polski, określone w państwie członkowskim Unii Europejskiej do celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, od których odpisy amortyzacyjne w Polsce stanowią koszt uzyskania przychodu.

Stan: 12.02.2019 r. – projekt rozporządzenia został skierowany do podpisu ministra.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

Pozostałe

Weszło w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2019 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości organów podatkowych**

Weszło w życie z dniem 1 kwietnia 2019 r.

Praktyka wypracowana przez urzędy skarbowe na gruncie obecnie obowiązujących przepisów prowadzi do wniosku, że spółki wchodzące w skład podatkowej grupy kapitałowej powinny być objęte właściwością jednego urzędu skarbowego ze względu na siedzibę spółki dominującej. Ponadto taki model rozliczania spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej zapewni możliwość profesjonalnej obsługi tych podmiotów przez urząd skarbowy właściwy według siedziby spółki dominującej.

Wprowadzenie powyższych zmian wynika z kontynuacji działań w zakresie uszczelnienia systemu podatkowego. Z uwagi na objęcie szczególną obsługą kluczowych podmiotów, w tym podatkowych grup kapitałowych, należało wprowadzić zmiany w przepisach, regulując obsługę spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej w jednym tzw. wyspecjalizowanym urzędzie skarbowym w zakresie pozostałych podatków.

Wprowadzone zmiany - centralizacja rozliczenia transakcji w podatku dochodowym od osób prawnych, podatku dochodowym od osób fizycznych, podatku od towarów i usług oraz podatku od czynności cywilnoprawnych podmiotów wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej, będą miały korzystny wpływ ekonomiczny zarówno dla podatnika, jak również dla organu podatkowego.

[Link](#)

2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 lutego 2019 r. **w sprawie wysokości opłaty za utworzenie i prowadzenie portalu PPK oraz wysokości stawki opłaty za udział w tym portalu**

Weszło w życie z dniem 20 marca 2019 r.

Na podstawie art. 79 ust. 4 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa w drodze rozporządzenia wysokość

opłaty wstępnej, kierując się potrzebą zapewnienia pokrycia kosztów utworzenia portalu PPK, oraz wysokość stawki opłaty rocznej, kierując się potrzebą zapewnienia pokrycia kosztów funkcjonowania portalu PPK.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych towarzystwo funduszy inwestycyjnych, powszechne towarzystwo emerytalne, pracownicze towarzystwo emerytalne lub zakład ubezpieczeń wnosi na rzecz operatora portalu PPK opłatę wstępną oraz opłatę roczną. Opłata wstępna będzie wnoszona w terminie 7 dni od dnia poinformowania instytucji finansowej o umieszczeniu w Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych. Natomiast zgodnie z art. 79 ust. 3 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych opłata roczna będzie wnoszona w terminie do 31 marca roku następującego po roku, za który będzie należna.

Proponuje się, aby opłata wstępna wynosiła 700 000 zł w odniesieniu do jednego towarzystwa funduszy inwestycyjnych, PTE, pracowniczego towarzystwa emerytalnego lub zakładu ubezpieczeń. Z kolei wysokość opłaty rocznej ustalona została na poziomie 0,05% aktywów zgromadzonych w PPK przez ww. instytucję finansową umieszczoną w ewidencji PPK, których wartość ustalana jest na ostatni dzień wyceny w roku kalendarzowym, za który opłata jest należna.

[Link](#)

3. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 marca 2019 r. w sprawie dokumentów dołączanych do oświadczenia o spełnianiu warunków koniecznych do umieszczenia w Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych

Weszło w życie z dniem 26 marca 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie realizuje delegację ustawową zawartą w art. 60 ust. 9 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. poz. 2215), zwanej dalej „ustawą”, zobowiązującą ministra do spraw instytucji finansowych do określenia dokumentów, które należy załączyć do składanego przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych, powszechne towarzystwo emerytalne, pracownicze towarzystwo emerytalne lub zakład ubezpieczeń do Polskiego Funduszu Rozwoju Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, zwanego dalej "PFR", oraz do organu nadzoru oświadczenia o spełnianiu warunków koniecznych do umieszczenia w Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych, zwanych dalej „PPK”.

[Link](#)

Wejdzie w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 marca 2019 r. **w sprawie opłaty za prowadzenie Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych oraz realizację obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 4 i 5 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych**

Wejdzie w życie z dniem 16 kwietnia 2019 r.

Rozporządzenie określa terminy uiszczania oraz wysokość i sposób obliczania opłaty miesięcznej za prowadzenie Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych oraz realizację obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych.

[Link](#)

2. Ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. **o elektronicznym fakturowaniu w zamówieniach publicznych, koncesjach na roboty budowlane lub usługi oraz partnerstwie publiczno-prywatnym**

Wejdzie w życie z dniem 18 kwietnia 2019 r.

Główną przyczyną wdrożenia planowanych regulacji jest implementacja Dyrektywy 2014/55/UE o elektronicznym fakturowaniu w dostawach publicznych. Wyniki rozmaitych badań wskazują na na znaczną skalę problemu, jakim jest niskie wykorzystanie ustrukturyzowanych faktur elektronicznych w zamówieniach publicznych i obrocie gospodarczym (e-faktury ustrukturyzowane są to takie faktury, które pozwalają na automatyczne przekazywanie i przetwarzanie w komputerowych systemach finansowo-księgowych, bez manualnego wprowadzania danych przez człowieka).

W tym kontekście zakresem przedmiotowym projektu ustawy zostaną objęte następujące kwestie:

- możliwość wystawiania i wysyłania przez wykonawców oraz obowiązek przyjmowania przez zamawiających ustrukturyzowanych faktur elektronicznych, związanych z realizacją zamówień publicznych w rozumieniu ustawy Prawo zamówień publicznych,

- zasady funkcjonowania systemu teleinformatycznego (platformy elektronicznego fakturowania), służącego do wymiany dokumentów elektronicznych i ustrukturyzowanych faktur elektronicznych oraz przetwarzania i udostępniania informacji związanych z realizacją zamówień publicznych.

[Link](#)

Projekty

1. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn

Projekt ma na celu zwolnienie od podatku nabycia w drodze dziedziczenia lub darowizny własności rzeczy lub praw majątkowych, przez osoby przebywające, lub które przebywały w rodzinie zastępczej lub w rodzinnym domu dziecka, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, jeżeli darczyńcą lub spadkodawcą była osoba tworząca rodzinę zastępczą lub prowadząca rodzinny dom dziecka, w którym przebywała osoba obdarowana lub spadkobierca.

Stan: 05.04.2019 r. – projekt skierowany do opinii BL i BAS.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

2. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin

Obniżenie wymiaru podatku od niektórych kopalin o 15% (szacunkowo 180 mln zł w 2019 roku oraz 240 mln zł w latach kolejnych) udostępni dodatkowe fundusze KGHM Polska Miedź S.A., które istotnie przełożą się na długoterminową stabilność i rozwój Spółki. Znacznemu zwolnieniu ulegnie trend wzrostowy zadłużenia KGHM, które mogłoby w długiej perspektywie zagrozić istnieniu wielu tysięcy miejsc dobrze opłacanej pracy. Jednocześnie możliwe będzie spokojne planowanie wydobycia i przerobu rud na kolejne dziesięciolecia. KGHM pozostanie głównym silnikiem gospodarczym regionu Dolnego Śląska i Zagłębia Miedziowego. Co więcej, uwolnione fundusze umożliwią zwiększone inwestycje w eksplorację i eksploatację złóż rud miedzi, co przełoży się na lepszą sytuację ekonomiczną regionu, pracowników Spółki i ich rodzin oraz samorządów terytorialnych. Zwiększą się wpływy z pozostałych podatków oraz wydatki na cele społeczne – zarówno ze strony Grupy Kapitałowej KGHM, Fundacji KGHM jak i samorządów, które utrzymywane są z danin publicznych Spółki. W długiej perspektywie obniżka podatku od niektórych kopalin może przełożyć się również na zupełnie nowe inwestycje krajowe KGHM poza Zagłębiem Miedziowym, a zlokalizowane na pozyskanych lub pozyskiwanych koncesjach (m.in. złoża polihalitu w okolicach Pucka w woj. pomorskim, złoża miedzi w woj. lubuskim). Pozwoliłoby to większej liczbie regionów, a nie tylko Dolnemu

Śląskowi, na istotne wzbogacenie się dzięki efektywnej gospodarczo działalności wydobywczej KGHM Polska Miedź S.A. na ich obszarze. Skutkiem finansowym obniżenia wymiaru podatku od niektórych kopalin o 15%, będzie obniżenie wpływu do budżetu państwa o szacunkową kwotę 180 mln zł w 2019 roku oraz 240 mln zł w latach kolejnych. Jednakże, w ocenie wnioskodawców, powyższe obniżenie wpływów z podatku od niektórych kopalin w dużej mierze zrównoważone zostanie dodatkowymi wpływami z podatku CIT i VAT odprowadzanych przez KGHM Polska Miedź S.A. oraz podmioty kooperujące, a także pośrednio poprzez wpływy fiskalne samorządu terytorialnego i odprowadzany PIT pracowników Spółki.

Stan: 03.04.2019 r. – odbyło się I czytanie na posiedzeniu Sejmu, projekt skierowano do Komisji Finansów Publicznych.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna

Projekt rozporządzenia zmienia warunki, które muszą spełniać rynek regulowany i platforma aukcyjna celem dostosowania przepisów krajowych do wymogów unijnych. W szczególności w tym celu dokonano zmiany przepisów regulujących zakres upowszechniania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany informacji dotyczących ofert, transakcji, obrotów w zakresie instrumentów finansowych oraz akcji.

Ze względu na umożliwienie świadczenia bezpośredniego dostępu elektronicznego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w projekcie rozporządzenia na spółkę nałożono dodatkowe obowiązki, m.in. polegające na ustanowieniu odpowiednich zasad, systemów i procedur związanych z udostępnianiem bezpośredniego dostępu elektronicznego.

Celem dostosowania przepisów krajowych do przepisów unijnych w stosunku do zastępowanego rozporządzenia, na spółkę prowadzącą rynek regulowany nałożono również obowiązek ustanowienia zasad dotyczących usług kolokacji. Ponadto, w projekcie rozporządzenia uregulowano kwestię synchronizacji zegarów służbowych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany oraz członków rynku regulowanego.

W części dotyczącej szczegółowych warunków, jakie musi spełniać platforma aukcyjna, w stosunku do uchylanego rozporządzenia, zrezygnowano z przepisów nakładających na spółkę prowadzącą taką platformę obowiązek opracowania i wdrażania

procedur przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010. Wraz z implementacją dyrektywy 2014/65/UE wszystkie uprawnienia do emisji, niezależnie od terminu ich rozliczenia, są instrumentami finansowymi i w odniesieniu do nich znajdują wprost zastosowanie przepisy rozporządzenia 596/2014.

Efektom przyjęcia projektowanego rozporządzenia będzie zapewnienie spójności przepisów krajowych z przepisami unijnymi, a także podniesienie poziomu bezpieczeństwa rynku regulowanego oraz ustanowienie skuteczniejszych mechanizmów nadzoru i zapobiegania nadużyciom na rynku.

Projektowane rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.) oraz dostosowuje przepisy krajowe do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.).

Stan: 29.03.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie Komisji Prawniczej. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 kwietnia 2019 r.

[Link](#)

4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie deklaracji o rezygnacji z dokonywania wpłat do Pracowniczego Planu Kapitałowego

Niniejszy projekt rozporządzenia realizuje delegację ustawową zawartą w art. 23 ust. 12 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. poz. 2215), zwanej dalej „ustawą”, zobowiązującą ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, do określenia wzoru deklaracji rezygnacji z dokonywania wpłat do pracowniczego planu kapitałowego (zwanego dalej „PPK”), o której mowa w art. 23 ust. 2 ustawy, oraz szczegółowego zakresu zawartych w niej danych.

W świetle art. 23 ust. 2 ustawy uczestnik PPK może zrezygnować z dokonywania wpłat do PPK na podstawie pisemnej deklaracji złożonej podmiotowi zatrudniającemu. Deklaracja zawiera dane dotyczące podmiotu zatrudniającego i uczestnika PPK oraz oświadczenie uczestnika PPK o posiadaniu przez niego wiedzy o konsekwencjach jej

złożenia, w tym rezygnacji z możliwości uzyskiwania regularnych korzyści finansowych, które przysługują uczestnikom PPK.

Rezygnacja ta nie wymaga jednocześnie zmiany umowy o prowadzenie PPK (w związku z przewidzianą na mocy ustawy możliwością zawieszenia dokonywania wpłat do PPK). Uczestnik PPK będzie mógł zrezygnować z dokonywania wpłat do PPK na podstawie pisemnej deklaracji złożonej podmiotowi zatrudniającemu. Podmiot zatrudniający będzie niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia złożenia deklaracji, informował o złożeniu deklaracji wybraną instytucję finansową, z którą w imieniu i na rzecz uczestnika PPK podmiot zatrudniający zawarł umowę o prowadzenie PPK.

Załącznik do rozporządzenia określa wzór deklaracji rezygnacji z dokonywania wpłat do PPK.

Stan: 01.04.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy o usługach płatniczych

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 61b ust. 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn. zm.), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy UUP. Powyższe uprawnienie wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

Projekt określa sposób wyliczenia minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, do których posiadania zobowiązani są wnioskodawcy ubiegający się o zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) na

prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej, w zakresie świadczenia usługi inicjowania transakcji płatniczej, oraz krajowe instytucje płatnicze świadczące taką usługę. Projekt określa sposób wyliczenia powyższej sumy jako sumę wartości czterech wskaźników: wartości otrzymanych wniosków o zwrot, liczby inicjowanych transakcji płatniczych, rodzaju prowadzonej działalności, wartości inicjowanych transakcji płatniczych. Projekt rozporządzenia, zgodnie z treścią ustawowej delegacji, uwzględnia wydane w przedmiotowym zakresie przez EUNB Wytyczne dotyczące kryteriów określania wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub innej porównywalnej gwarancji zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/2366.

Stan: 20.03.2019 r. – projekt jest na etapie opiniowania.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

6. Projekt Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy o usługach płatniczych

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie przewidzianego na podstawie art. 117a ust. 7 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn. zm.), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy UUP. Powyższe uprawnienie wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

Projekt określa sposób wyliczenia minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego

zabezpieczenia roszczeń użytkownika, do których posiadania zobowiązani są wnioskodawcy ubiegający się o uzyskanie wpisu do rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, prowadzonego przez KNF, oraz dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku. Projekt określa sposób wyliczenia powyższej sumy jako sumę wartości czterech wskaźników: wartości otrzymanych wniosków o odszkodowanie, liczby dostępnych rachunków płatniczych, rodzaju prowadzonej działalności oraz liczby użytkowników. Projektowane rozporządzenie, zgodnie z treścią ustawowej delegacji, uwzględnia wydane w przedmiotowym zakresie przez EUNB Wytyczne dotyczące kryteriów określania wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub innej porównywalnej gwarancji zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/2366.

Stan: 20.03.2019 r. – projekt jest na etapie opiniowania.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

7. Ustawa z dnia 15 marca 2019 r. o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw

Projektowana ustawa zmienia ustawę o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, ustawę o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA, ustawę Ordynacja podatkowa oraz Kodeks karny skarbowy.

W zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach raportowanych projekt przewiduje m.in. uspoźnienie oraz uzupełnienie definicji pod kątem ich zgodności z Dyrektywą. Ponadto projekt wprowadza wymóg dodatkowej weryfikacji rachunków finansowych otwartych w okresie między dniem 1 stycznia 2016 r. a dniem 30 kwietnia 2017 r. w zakresie w jakim nie zostało to zrobione zgodnie z Dyrektywą oraz standardem automatycznej wymiany informacji opracowanym przez OECD. Ustawa wprowadza również regulacje dotyczące trustów, które nie zostały uwzględnione w pierwotnej wersji ustawy.

W stosunku do automatycznej wymiany informacji podatkowych o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów zmodyfikowana została zgodnie z wyjaśnieniami MF, wytycznymi OECD, dyrektywą Rady (UE) 2016/881, BEPS 13 oraz Peer review of the

implementation of the Action 13 minimum standard m.in. definicja grupy podmiotów oraz sposób kalkulacji kwoty progowej w przypadku, gdy rok obrotowy obejmuje okres inny niż 12 miesięcy. Ponadto obok kwoty progowej w euro określona została równowartość wskazanej kwoty w złotych polskich. Wprowadzone zostało również odniesienie do sposobu obliczania wartości kwoty progowej w państwie rezydencji jednostki dominującej oraz wprowadzono wymóg, aby dodatkowe informacje lub wyjaśnienia zawarte w informacji o grupie podmiotów przekazywane były także w języku angielskim. Dookreślono także środki komunikacji elektronicznej do przesyłania informacji o grupie podmiotów oraz wprowadzona została instytucja korekty składanych wcześniej raportów.

Ustawa wprowadza również niewielkie zmiany dostosowawcze do ustawy o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA w zakresie raportowania informacji o amerykańskim NIP.

Zmiany w zakresie Ordynacji podatkowej wprowadzają obowiązek podania przez wnioskodawcę występującego z wnioskiem o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego, odpowiednio danych identyfikujących osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub państw, na terytorium których wystąpiły lub mogą wystąpić skutki transgraniczne.

Stan: 04.04.2019 r. – rozpatrzono na forum Sejmu stanowisko Senatu.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

8. Projekt ustawy z dnia 6 marca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju oraz o zmianie niektórych innych ustaw

W okresie od 1989 roku instytucje rozwoju w Polsce nie były tworzone w ramach skoordynowanego systemu, spójnego z wieloletnimi strategiami i politykami rozwoju państwa. Brak zintegrowanego podejścia do polityki rozwoju i kształtowania jej instrumentów skutkowało często nieefektywnością wdrażania polityki gospodarczej Rady Ministrów oraz brakiem instrumentów finansowych i doradczych dla sektora przedsiębiorstw, samorządów, osób indywidualnych, czy inwestorów, które są dla nich dostępne w innych krajach. Skutkiem tego jest często obniżenie poziomu konkurencyjności gospodarki, w związku z występowaniem tzw. błędów rynkowych (market failures). Podstawową kwestią dotyczącą polskich instytucji rozwoju,

wymagającą uregulowania jest brak zintegrowanej strategii i struktury zarządzania instrumentami rozwoju oraz centrami kompetencji.

Dotychczasowy rozproszony model funkcjonowania polskich instytucji rozwoju nie zapewniał prawidłowej koordynacji wdrażanych programów i instrumentów rozwojowych. Kolejną kwestią wymagającą rozwiązania jest rozproszenie tych samych kompetencji w różnych instytucjach. Utrzymywanie kilku instytucji rozwoju w nieskoordynowanym systemie i bez formalnego powiązania uniemożliwia również osiągnięcie operacyjnych synergii kosztowych. Ponadto, z uwagi na brak realizowania wspólnej strategii i koordynacji działań dotychczas nie następował proces wymiany doświadczeń i wiedzy między instytucjami rozwoju. Brak wspólnej strategii i rady koordynującej działania instytucji uniemożliwia także efektywne i spójne z polityką gospodarczą Rady Ministrów adresowanie luk rynkowych. Istotnym problemem obecnego modelu instytucji rozwoju była niska efektywność finansowa. Rozproszenie działalności rozwojowej w kilku instytucjach, brak koordynacji działań, zwiększa ryzyko nieefektywnego wykorzystania kapitału. Z uwagi na rolę Polskiego Funduszu Rozwoju w systemie pracowniczych planów kapitałowych, proponuje się także **zniesienie limitu 30-krotności podstawy wpłat do pracowniczych planów kapitałowych**. Limit wpłat rodzi ryzyko wpłat w niewłaściwej wysokości i wpłat nienależnych.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest stworzenie zintegrowanego systemu instytucji rozwoju nazwanego Grupą Polskiego Funduszu Rozwoju, działającego na podstawie spójnej strategii zgodnej z polityką gospodarczą Rady Ministrów, z jasnym podziałem centrów kompetencji i zintegrowanym nadzorem. System instytucji rozwoju posiadałaby 5 kluczowych obszarów działalności: inwestycje (wiodąca rola PFR), bankowość (wiodąca rola BGK), ubezpieczenia eksportowe (wiodąca rola KUKE), handel zagraniczny (wiodąca rola PAIH) oraz rozwój przedsiębiorczości (PARP).

Ustawa tworzy Radę Grupy Polskiego Funduszu Rozwoju. Planuje się, by w skład Rady weszli prezesi instytucji rozwoju wchodzących w skład systemu. Zadaniem Rady będzie inicjowanie i koordynacja działań instytucji rozwoju w ramach wspólnej strategii w celu zapewnienia trwałego i zrównoważonego rozwoju kraju.

Stan: 07.03.2019 r. – projekt jest na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

[Link](#)

9. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 marca 2019 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone**

Celem zmiany rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 19 września 2017 r. w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone (Dz. U. poz. 1802, z późn. zm.) jest dalsze rozszerzenie możliwości przesyłania deklaracji i podań bez konieczności stosowania kwalifikowanego podpisu elektronicznego oraz dostosowanie przepisów rozporządzenia do zmian wynikających z innych aktów prawnych.

Projekt wprowadza możliwość opatrywania informacji w sprawie opłaty paliwowej (OPAL) oraz informacji w sprawie opłaty emisyjnej (OEMIS) podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy certyfikatu celnego oraz innym podpisem elektronicznym zapewniającym autentyczność deklaracji i podań, o którym mowa w § 4 pkt 5 rozporządzenia.

Projekt przewiduje możliwość opatrywania deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej (DSF-1) innym podpisem elektronicznym zapewniającym autentyczność deklaracji i podań, o którym mowa w § 4 pkt 5 rozporządzenia. Pozwoli to na podpisywanie tej deklaracji bez konieczności stosowania podpisu kwalifikowanego.

Zmiany dostosowawcze polegające na modyfikacji brzmienia lub uchyleniu odpowiednich przepisów rozporządzenia zapewnią spójność z obowiązującym stanem prawnym. W wyniku zmian dostosowawczych, zeznania PIT-36S, PIT-36LS i PIT-28S przeznaczone dla podatników będących przedsiębiorstwem w spadku będą mogły być opatrywane innym podpisem elektronicznym zapewniającym autentyczność deklaracji i podań, o którym mowa w § 4 pkt 5 zmienianego rozporządzenia.

Stan: 25.03.2019 r. – projekt jest na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje wejście rozporządzenia w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia z wyjątkami.

[Link](#)

10. Rządowy projekt ustawy z dnia 4 marca 2019 r. **o Rzeczniku Praw Podatnika**

Projekt ustawy kompleksowo reguluje funkcjonowanie nowej instytucji – Rzecznika Praw Podatnika. Projektowane rozwiązania dotyczą w pierwszej kolejności osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. W zakresie spraw przedsiębiorców, podlegających ochronie przez Rzecznika Małych i Średnich

Przedsiębiorców, pierwszeństwo w udzielaniu im wsparcia będzie przysługiwało temu drugiemu. Projekt zakłada więc, że Rzecznik Praw Podatnika będzie współpracował z Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców i w razie potrzeby udzielał mu wsparcia. Proponowane w projekcie rozwiązania mają zagwarantować zwiększenie ochrony praw podatników i zwiększyć poczucie bezpieczeństwa prowadzonej działalności oraz w kontaktach z organami podatkowymi.

Do zadań Rzecznika będzie należało:

- 1) opiniowanie projektów aktów normatywnych z zakresu prawa podatkowego;
- 2) promowanie mediacji między podatnikami a organami podatkowymi;
- 3) współdziałanie ze stowarzyszeniami, samorządami zawodowymi, ruchami obywatelskimi, innymi dobrowolnymi zrzeszeniami i fundacjami, organizacjami reprezentującymi podatników oraz z zagranicznymi i międzynarodowymi organami i organizacjami działającymi na rzecz ochrony praw podatnika, zajmującymi się monitoringiem jakości prawa podatkowego i kierunkami jego reform;
- 4) prowadzenie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie prawa podatkowego;
- 5) analiza orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach podatkowych oraz orzecznictwa innych sądów i trybunałów w zakresie, w jakim wpływają na rozstrzygnięcie spraw podatkowych;
- 6) analiza interpretacji ogólnych wydawanych na podstawie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz interpretacji indywidualnych wydawanych na podstawie ustawy - Ordynacja podatkowa;
- 7) przedstawianie właściwym organom, organizacjom lub instytucjom publicznym oceny oraz wniosków zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw podatnika, wzmocnienia spójności i sprawności prawa podatkowego, usunięcia zbędnych procedur, czy wymogów formalnych lub usprawnienia trybu załatwiania spraw;
- 8) kierowanie do Rzecznika Praw Obywatelskich wniosków o wystąpienie przez Rzecznika Praw Obywatelskich do Trybunału Konstytucyjnego w kwestiach dotyczących praw podatnika z wnioskiem w sprawach, o których mowa w art. 188 Konstytucji;
- 9) analiza sposobu załatwiania przez organy podatkowe skarg i wniosków składanych na zasadach przewidzianych w ustawie - Ordynacja podatkowa;
- 10) podejmowanie innych działań, o ile służą one ochronie praw podatników.

Stan: 08.03.2019 r. – projekt ustawy znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Ustawa wejdzie w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie Przepisy wprowadzające ustawę – Ordynacja podatkowa i ustawę o Rzeczniku Praw Podatnika.

[Link](#)

11. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie sposobu ustalania stopy referencyjnej i szczegółowego sposobu obliczania wynagrodzenia za osiągnięty wynik, pobieranego przez instytucję finansową umieszczoną w Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych

Projekt rozporządzenia określa sposób ustalania wartości stopy referencyjnej dla celów obliczania wynagrodzenia za osiągnięty wynik. Wysokość stopy referencyjnej będzie zależeć od okresu pozostającego do osiągnięcia zdefiniowanej daty. Zgodnie z art. 49 ust. 11 ustawy, stopę referencyjną ustala się z uwzględnieniem obiektywnym czynników ekonomicznych, w szczególności stopy zwrotu z papierów wartościowych wyemitowanych przez Skarb Państwa.

Zgodnie projektem rozporządzenia, wartość stopy referencyjnej będzie uzależniona od średniej arytmetycznej rentowności obligacji emitowanych przez Skarb Państwa o okresie zapadalności dziesięciu lat, obliczonej za okres od 1 września do 30 listopada roku kalendarzowego poprzedzającego okres rozliczeniowy oraz od okresu pozostającego do osiągnięcia zdefiniowanej daty.

Zgodnie z projektem rozporządzenia, rentowność obligacji będzie ustalana przez Polski Fundusz Rozwoju S.A. (PFR) na podstawie obliczeń rentowności obligacji dokonywanych przez podmiot, o którym mowa w art. 13d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (obecnie Treasury BondSpot Poland). PFR będzie obowiązany do publikowania rentowności obligacji, ustalonych na potrzeby obliczania stopy referencyjnej dla poszczególnych okresów rozliczeniowych.

Projekt rozporządzenia określa również szczegółowy sposób obliczania wynagrodzenia za osiągnięty wynik w danym okresie rozliczeniowym. Wynagrodzenie za osiągnięty wynik będzie mogło być pobierane przez instytucję zarządzającą funduszem, jeżeli zostaną spełnione warunki związane z efektywnością dokonywanych inwestycji. Zgodnie z treścią art. 49 ust. 4 ustawy oraz praktyką rynkową, instytucja zarządzająca funduszem została zobowiązana do tworzenia rezerwy na wynagrodzenie za osiągnięty wynik. Rezerwa będzie tworzona począwszy od drugiego okresu rozliczeniowego.

Stan: 20.03.2019 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

12. Projekt ustawy z dnia 30 stycznia 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw

Projektowana regulacja przewiduje uproszenie i usprawnienie postępowania egzekucyjnego w zakresie:

1. wszczęcia postępowania egzekucyjnego poprzez elektroniczne doręczanie organowi egzekucyjnemu tytułu wykonawczego i zapewnienie automatycznej rejestracji tego tytułu w systemie obsługującym organ egzekucyjny oraz eliminujący spory o własność miejscową organów egzekucyjnych;
2. procedur administracyjnych obowiązujących w egzekucji administracyjnej, w tym trybu rozpatrywania zarzutów i wniosków o umorzenie postępowania egzekucyjnego poprzez eliminację dublowania czynności procesowych wierzyciela i organu egzekucyjnego;
3. procedury dochodzenia z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka i dłużnika rzeczowego przy zapewnieniu środków ochrony prawnej tych osób oraz zmniejszeniu kosztów dochodzenia obciążających małżonka zobowiązanego i dłużnika rzeczowego;
4. zbiegów egzekucji poprzez zmianę zasad rozstrzygania zbiegów co do należności alimentacyjnych i należności celnych oraz uproszczenie procedury przekazywania dokumentów pomiędzy organami egzekucyjnymi;
5. egzekucji z ruchomości poprzez wprowadzenie nowej formy sprzedaży ruchomości przez zobowiązanego pod nadzorem organu egzekucyjnego oraz wprowadzenia innych usprawnień w ramach tej egzekucji;
6. egzekucji z nadpłaty lub zwrotu podatku, m. in. poprzez wprowadzenie elektronicznej dokonywanych przez komorników sądowych i niektóre administracyjne organy egzekucyjne zajęć wierzytelności z ww. tytułu;
7. egzekucji z pieniędzy poprzez wprowadzenie możliwości korzystania z terminali płatniczych;
8. egzekucji z rachunku bankowego prowadzonego przez Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową oraz z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach prowadzonych przez banki poprzez ich elektroniczną;
9. dokonywania przez naczelników urzędów skarbowych postanowień o zabezpieczeniu majątkowym wydanych na podstawie Kpk i ograniczenie rozpatrywania środków zaskarżenia podejrzanego przez naczelników urzędów skarbowych, które rozpatruje prokurator lub sąd w postępowaniu karnym;
10. kolejności zaspokojenia należności celnych w ten sposób, aby koszty egzekucyjne powstałe w egzekucji tych należności celnych były zaspokajane po zaspokojeniu należności celnych.

Stan: 21.03.2019 r. – projekt ustawy znajduje się na etapie opiniowania.
Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkami.

[Link](#)

13. Poselski projekt ustawy o uchyleniu ustawy o podatku od niektórych kopalni oraz o zmianie innych ustaw

Podstawowym celem ustawy jest całkowita likwidacja podatku od wydobycia niektórych kopalni. 18 kwietnia 2012 r. weszła w życie ustawa z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalni. W uzasadnieniu ustawy wskazano, że „projektowany podatek ma na celu uchwycenie nadzwyczajnych zysków podmiotów wydobywających miedź i srebro”. Podatek od wydobycia niektórych kopalni wprowadzono w sytuacji wysokich cen miedzi na rynkach światowych. W momencie wejścia w życie ustawy cena miedzi kształtowała się na 3 poziomie 8023 dolarów za tonę (stan na 18 kwietnia 2012 r.), a średnioroczna cena miedzi na londyńskiej giełdzie wynosiła w 2012 r. blisko 7950 dolarów za tonę. Obecnie, cena miedzi na londyńskiej giełdzie wynosi nieco ponad 6 tys. dolarów za tonę, więc nie można mówić o „nadzwyczajnych zyskach podmiotów wydobywających miedź i srebro”.

Straty dla budżetu państwa z tytułu likwidacji podatku od wydobycia niektórych kopalni będą miały w opinii projektodawców charakter przejściowy oraz będą rekompensowane zwiększonymi wpływami z podatków związanych ze wzrostem nakładów inwestycyjnych KGHM Polska Miedź S.A. Ponadto, w wyniku likwidacji podatku od wydobycia niektórych kopalni możliwe będzie wypłacanie dywidendy przez koncern, która - w części przypadającej na Skarb Państwa - zasili budżet państwa.

Stan: 04.04.2019 r. – odbyło się I czytanie na posiedzeniu Sejmu.
Wejście ustawy w życie ma nastąpić z dniem 1 stycznia 2019 r.

[Link](#)

14. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych

W przypadku tego projektu występują trzy podstawowe przesłanki aktualizacji przepisów.

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8-

45), które uściśla metody wyceny dla funduszy tego rodzaju i jest punktem odniesienia w kwestii metod wyceny dla wszystkich funduszy inwestycyjnych. Rozporządzenie zakłada, że instrumenty finansowe są wyceniane do wartości godziwej definiowanej jako wartość rynkowa lub wycena według modelu zbudowanego w oparciu o parametry rynkowe.

2. Wieloletnia praktyka wytworzyła system wyceny produktów dłużnych odbiegający od międzynarodowych standardów. Standardy te oparte są o wycenę rynkową, bądź model zbudowany na bazie obserwowalnych bezpośrednio lub pośrednio danych rynkowych. W wyjątkowych przypadkach dopuszczalna byłaby wycena modelem opartym o parametry nieobserwowalne. Tymczasem praktyka ewoluowała w kierunku dominacji skorygowanej ceny nabycia jako podstawowego sposobu wyceny instrumentów dłużnych, która nie uwzględnia parametrów oraz ryzyk rynkowych emitenta.

3. Wzrost ryzyka systemowego wynikający z błędnej oceny ryzyka instrumentów dłużnych, w tym w szczególności ryzyka kredytowego i ryzyka płynności. Zastosowanie skorygowanej ceny nabycia wytwarza nieprawdziwe postrzeganie produktów wycenianych zgodnie z tą metodą jako produktów o niskiej zmienności wartości i tym samym wysokim bezpieczeństwie. Wycena ta nie uwzględnia zmian parametrów oraz ryzyk rynkowych emitenta, aż do momentu jego bankructwa lub powstania poważnych problemów z obsługą zobowiązań.

Mając na uwadze wskazane czynniki Ministerstwo Finansów zaproponowało zmiany w rozporządzeniu idące w kierunku:

1. Wprowadzenia podejścia do wyceny instrumentów z wykorzystaniem wartości godziwej, tj. zgodnym z przyjętym w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości (MSR/MSSF).

2. Podkreślenia istoty wartości godziwej przy wycenie aktywów finansowych.

3. Określenie wartości godziwej w pierwszej kolejności jako wartości rynkowej. W sytuacji braku ceny rynkowej, wartość godziwa szacowana jest modelem opartym o parametry rynkowe obserwowalne bezpośrednio i pośrednio, tj. uwzględniającym np. ceny obligacji tego samego emitenta, emitentów z tej samej branży, tego samego rynku, wysokości stop procentowych przy ustalaniu stopy dyskontowania przyszłych przepływów z wycenianego instrumentu. W wyjątkowych przypadkach - i pod rygorem dodatkowych ujawnień - dopuszczalna jest wycena w oparciu o model oparty o dane nieobserwowalne.

4. W każdym przypadku model wyceny instrumentu ma być uzgadniany z depozytariuszem.

5. Ograniczenia zastosowania metody wyceny według skorygowanej ceny nabycia z wykorzystaniem efektywnej stopy procentowej do instrumentów o terminie

zapadalności krótszym niż 92 dni (lokaty bankowe, transakcje repo /buy-sell back, certyfikaty depozytowe etc.). Tym samym jakkolwiek instrument o terminie zapadalności dłuższym niż 3 miesiące (okres rozliczeniowy kuponów nie gra roli), powinien być wyceniany do wartości rynkowej lub z wykorzystaniem modelu opartego o parametry rynkowe.

Stan: 28.03.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

15. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie opłaty za prowadzenie Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych

Niniejszy projekt rozporządzenia realizuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. poz. 2215), zwanej dalej „ustawą”, który zobowiązuje ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia terminów uiszczania oraz wysokości i sposobu obliczania opłaty wnoszonej przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych, powszechne towarzystwo emerytalne, pracownicze towarzystwo emerytalne lub zakład ubezpieczeń na rzecz Polskiego Funduszu Rozwoju S.A. (dalej: PFR) za prowadzenie Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych, zwanej dalej „ewidencją PPK”, oraz realizację obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 4 i 5 ustawy, przy uwzględnieniu potrzeby zapewnienia pokrycia kosztów funkcjonowania ewidencji PPK oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 4 i 5 ustawy. Zgodnie z art. 138 ustawy przepis art. 67 ust. 1 ustawy po raz pierwszy ma zastosowanie od dnia 1 lipca 2022 r., przy czym do tego terminu miesięczna opłata za prowadzenie ewidencji PPK oraz realizację obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 4 i 5 nie może być wyższa niż iloczyn liczby rachunków PPK prowadzonych przez wybraną instytucję finansową i kwoty 20 gr.

Projektowane rozporządzenie ustala wysokość opłaty miesięcznej za prowadzenie ewidencji PPK oraz realizację obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 3 i 4 ustawy, jako iloczyn kwoty równej 0,18 złotych i liczby rachunków PPK prowadzonych przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych, powszechne towarzystwo emerytalne, pracownicze towarzystwo emerytalne lub zakład ubezpieczeń na ostatni dzień miesiąca, za który należna jest opłata.

Stan: 06.03.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie Komisji Prawniczej. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

16. Rządowy projekt ustawy z dnia 22 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem płatności elektronicznych

Projekt ustawy przewiduje ułatwienia w przyjmowaniu oraz obowiązek zapewnienia możliwości płatności bezgotówkowych w instytucjach administracji publicznej za opłaty i podatki. Chodzi tu o możliwość dokonywania zapłaty podatków, opłat, niepodatkowych należnościach budżetowych, opłaty skarbowej oraz opłat w organach podatkowych, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych, a także należności w postępowaniu egzekucyjnym. Nowa regulacja nałoży ponadto na określone w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy grupy przedsiębiorców, którzy z racji osiąganego przychodu są zobowiązani do stosowania kas rejestrujących, obowiązek zapewnienia akceptacji przynajmniej jednego instrumentu płatniczego w formie elektronicznej.

Zdaniem autorów projektu zniesienie dodatkowych opłat za dokonywanie płatności podatków w formie bezgotówkowej obniży koszty płatników. Opłacanie podatków w formie bezgotówkowej ułatwi również sytuację dowodową płatników w przypadku kontroli organów podatkowych. Korzystanie z płatności bezgotówkowych ma w zamyśle zwiększyć także ogólne bezpieczeństwo obrotu gospodarczego, dzięki zwiększeniu transparencji transakcji, zmniejszyć możliwości „prania pieniędzy” pochodzących z nielegalnych źródeł, a także poprawić warunki konkurencji pomiędzy podatnikami opłacającymi podatki a „szarą strefą”.

Stan: 11.01.2019 r. – projekt ustawy jest na etapie Stałego Komitetu Rady Ministrów. Projekt zakłada wejście większości przepisów w życie w ciągu 30 dni od ogłoszenia.

[Link](#)

17. Projekt ustawy z dnia 10 października 2018 r. o finansowym wspieraniu produkcji kulturowych gier wideo oraz o zmianie innych ustaw

W celu zmaksymalizowania korzyści płynących z potencjałów, zasobów i szans rozwojowych polskiego sektora gier wideo, jak również z myślą o przeciwdziałaniu negatywnym konsekwencjom gospodarczo-kulturowym przewag konkurencyjnych występujących na rynkach zagranicznych, a także mając na względzie zagraniczną promocję polskich treści kulturowych poprzez gry wideo oraz pozytywnego wizerunku Polski, planuje się wprowadzenie ulgi podatkowej na produkcję gier kulturowych.

Konstrukcja ulgi zakłada możliwość dodatkowego odliczenia od podstawy opodatkowania w podatku dochodowym CIT/PIT 100% ustawowo określonych kosztów kwalifikowanych, co przełoży się na realną korzyść dla podatnika w wysokości 19% kosztów kwalifikowanych.

Dopuszczalność objęcia ulgą danego projektu rozpatrywana będzie indywidualnie w oparciu o tzw. test kulturowy, którego celem jest weryfikacja, czy dana gra może być uznana za grę o charakterze kulturowym. Przewiduje się, że procedura ta realizowana będzie przez MKiDN.

Stan: 04.01.2019 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Wejście ustawy w życie przewidziane jest po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

18. Rządowy projekt ustawy z dnia 4 lipca 2018 r. – Ordynacja podatkowa

Przedmiotowy projekt został opracowany przez Komisję Kodyfikacyjną Ogólnego Prawa Podatkowego, zgodnie z § 8 pkt 2 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 2014 r. w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Ogólnego Prawa Podatkowego, na podstawie kierunkowych założeń nowej ordynacji podatkowej przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 13 października 2015 r.

Poniżej przegląd wybranych unormowań nowej Ordynacji:

Zasady ogólne prawa podatkowego

W projektowanych przepisach zostanie zapewniona zgodność między zasadami ogólnymi prawa podatkowego i zasadami ogólnymi skatalogowanymi w Prawie przedsiębiorców.

Prawo do informacji i wsparcia

W proponowanych przepisach wskazano na sposoby udzielania podatnikom przez organy podatkowe informacji i wsparcia. Udzielane informacje mają dotyczyć praw i obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego. Informacje i wsparcie udzielane będą na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Proponowane rozwiązanie ma zapewnić powszechny dostęp do informacji podatkowej, co przełoży się bezpośrednio na zwiększenie stopnia znajomości przepisów prawa podatkowego przez podatników, a tym samym ograniczy ilość popełnianych błędów w samoobliczeniu podatku. Zwiększenie świadomości podatkowej wśród podmiotów rozliczających należne podatki ma spowodować zmniejszenie liczby interpretacji indywidualnych, a w konsekwencji kosztów wiążących się z obsługą wniosków.

Zastosowanie środków komunikacji elektronicznej

Proponuje się, aby podstawowe zagadnienia z zakresu komunikacji elektronicznej były ujęte w odrębnym rozdziale, w części ogólnej projektowanego aktu prawnego, co przyczyni się do uporządkowania przedmiotowego zagadnienia w nowym akcie prawnym. W tym rozdziale uregulowano podstawowe zasady związane z komunikacją elektroniczną pomiędzy organami podatkowymi i podatnikami.

Zmodyfikowano zasadę pisemności załatwiania spraw podatkowych, w sposób niebudzący wątpliwości, że pismo to również pismo w postaci elektronicznej. Zmodyfikowano obecnie obowiązujące rozwiązanie niejednoznacznie zobowiązujące profesjonalnego pełnomocnika do posiadania adresu elektronicznego i posługiwania się tym adresem w kontaktach z organem podatkowym. W projektowanym akcie zobowiązuje się profesjonalnych pełnomocników do komunikacji elektronicznej z organami podatkowymi. Proponuje się również, by ten sam obowiązek spoczywał również na podmiotach będących użytkownikami portalu, zarejestrowanymi użytkownikami konta ePUAP oraz prowadzących działalność gospodarczą, z wyłączeniem jednakże podmiotów wykonujących działalność gospodarczą, z której przychody (dochody) opodatkowane są ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych lub kartą podatkową.

W przygotowanym projekcie składanie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest co do zasady uprawnieniem podmiotów zobowiązanych. Zrezygnowano z obecnie obowiązujących rozwiązań różnicujących zasady składania deklaracji do państwowych, czy samorządowych organów podatkowych.

W projektowanych przepisach zostaną uporządkowane kwestie reprezentacji i pełnomocnictw, przy uwzględnieniu potrzeby dokonania uproszczeń dla przedsiębiorców w tym zakresie.

Tajemnica skarbowa

Proponowane rozwiązania w zakresie tajemnicy skarbowej będą korzystniejsze niż dotychczas obowiązujące, albowiem są ukierunkowane w większym stopniu na uszczelnienie danych i innych informacji objętych tajemnicą skarbową, a w szczególności chronić będą informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa na takim samym poziomie, jak dane objęte tajemnicą bankową. Ma to doprowadzić do poprawy relacji między zobowiązanymi i organami podatkowymi, wzmocni pozycję zobowiązanych wobec organów podatkowych. W projektowanych przepisach zostanie uwzględniona potrzeba wymiany informacji między organami państwa (w szczególności zapewnienia dostępu rejestrowi CEIDG do określonych danych gromadzonych w CRP KEP w celu skrócenia postępowań administracyjnych i podatkowych z uwzględnieniem ograniczeń technicznych).

Deklaracje

Wprowadza się rozwiązanie zgodnie z którym deklaracja rzetelna i niewadliwa stanowi dowód tego, co wynika z zawartej w niej treści. Deklaracja uzyskuje zatem moc dowodową dokumentu urzędowego. Oznacza to, że wprowadza się generalną zasadę, że każda deklaracja korzysta z ochrony prawnej. Stanowi to realizację zasady ogólnej prawa podatkowego, zgodnie z którą domniemywa się rzetelność zobowiązanego, chyba że jest powód, aby uważać inaczej. Projekt przewiduje zasadę umożliwiającą stronie postępowania podatkowego w pierwszej instancji dokonanie korekty deklaracji podatkowej, w zakresie objętym postępowaniem podatkowym, przed ewentualnym wydaniem decyzji podatkowej. W konsekwencji skorzystanie przez stronę z takiej możliwości przyczyni się do przyśpieszenia załatwiania spraw. W przypadku skorygowania deklaracji przez stronę postępowania i niekwestionowania takiej korekty przez organ podatkowy prowadzący postępowanie podatkowe, zakończenie postępowania nie nastąpi poprzez wydanie decyzji wymiarowej. Oczekiwane efekty mają być korzystne zarówno dla zobowiązanych jak też dla organów podatkowych. Przyjęcie proponowanego rozwiązania ma spowodować uproszczenie postępowania podatkowego poprzez zmniejszenie czynników władczych organu podatkowego oraz zwiększenie znaczenia samoobliczenia podatku przez zobowiązanego.

Przedawnienie

W nowej ordynacji podatkowej wprowadzono instytucje przedawnienia wymiaru i przedawnienia poboru. W ramach pierwszego rodzaju przedawnienia określono czas na doręczenie zobowiązanemu decyzji przez organ I instancji. Przedawnienie poboru wyznacza natomiast czas na wyegzekwowanie należnego podatku. Wprowadzenie realnych limitów czasowych, w których organy będą mogły prowadzić wymiar i pobór podatkowy ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa prawnego podatników. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia będzie następować tylko z przyczyn obiektywnych, niezależnych od organu podatkowego, takich jak m.in.: śmierć zobowiązanego, śmierć przedstawiciela ustawowego zobowiązanego, utraty przez zobowiązanego lub jego przedstawiciela ustawowego zdolności do czynności prawnych, wystąpienie do innego organu lub sądu o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego, od którego rozstrzygnięcia uzależnione jest wydanie decyzji wymiarowej przez organ podatkowy. W projektowanych regulacjach wyeliminowano z katalogu przesłanek powodujących zawieszenie biegu terminu przedawnienia wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe, a także wyeliminowano możliwość nadania rygoru natychmiastowej wykonalności w oparciu o przesłankę z art. 239b § 1 pkt 4 o.p., tj. gdy okres do upływu przedawnienia jest krótszy niż 3 miesiące. Wprowadzenie proponowanych rozwiązań spowoduje zwiększenie zaufania podmiotów do organów podatkowych w wyniku ograniczenia i uproszczenia przesłanek zawieszenia biegu terminu

przedawnienia, które obecnie są przedmiotem wielu sporów w ramach toczących się postępowań.

Wprowadzono dwa okresy przedawnienia wymiaru tj. 3 i 5 lat. Przyjęto przy tym zasadę, iż prawo do wymiaru wygasa po upływie 3 lat (będzie miał zastosowanie przede wszystkim do podatków niezwiązanych z prowadzoną działalnością gospodarczą), z wyjątkiem sytuacji wyliczonych enumeratywnie i określonych w przepisach regulujących przedmiotową kwestię.

Wprowadzenie 3-letniego okresu przedawnienia dotyczącego wymiaru dla tzw. spraw nieskomplikowanych tj. m.in. nie dotyczących działalności gospodarczej spowoduje, że dla zdecydowanej większości podatników przedawnienie nastąpi znacznie szybciej niż dziś, bo już po trzech latach.

Wprowadzenie natomiast 5-letniego okresu przedawnienia wymiaru należności podatkowych związanych z działalnością gospodarczą umożliwi jego przeprowadzenie bez ryzyka uszczerbku dla wpływów do budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, gdyż co do zasady nie zmienia się okres na zakończenie procedowania w tego typu sprawach. Wprowadzenie tych rozwiązań spowoduje zwiększenie zaufania do organów państwa, a co najważniejsze zwiększy efektywność organów podatkowych, w tym w obszarach istotnych, wpływających na lukę podatkową tj. identyfikacji i likwidacji oszustw podatkowych występujących w obszarze związanym z działalnością gospodarczą.

Nadpłata i zwrot podatku

W projektowanej ustawie uproszczono definicję nadpłaty, a także uwzględniono element bezpodstawnego wzbogacenia, jako przesłankę, której zaistnienie eliminuje możliwość zwrotu nadpłaty. Organ podatkowy będzie mógł odmówić dokonania zwrotu należności jeśli wykaze, że w wyniku zwrotu tej kwoty nastąpi bezpodstawne wzbogacenie. Wprowadzenie tego rozwiązania uwzględni orzecznictwo TSUE. Uregulowanie tej kwestii doprowadzi do eliminacji wątpliwości w zakresie istnienia obowiązku weryfikacji, czy podmiot ubiegający się o zwrot nadpłaty poniósł ciężar ekonomiczny podatku.

We wprowadzonych rozwiązaniach organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydawania decyzji, chyba że nadpłata została określona w nieprawidłowej wysokości w deklaracji lub wniosku o stwierdzenie nadpłaty. Proponuje się więc regułę bezdecyzyjnego zwrotu nadpłaty. Organ podatkowy ma obowiązek bezdecyzyjnego zwrotu nadpłaty także w każdym innym przypadku, gdy stwierdzi jej istnienie np. po zmianie, uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji, ale również gdy nastąpi to w ramach czynności sprawdzających, czy kontroli podatkowej. Przyjęte rozwiązanie stanowi realizację postulatu zwrotu nadpłaty w możliwie uproszczonej procedurze. Przyjęcie

zaproprowanych regulacji w tym zakresie uprości, a co najistotniejsze, przyspieszy rozpatrywanie spraw w tym zakresie.

W projektowanych przepisach przyznano oprocentowanie nadpłat w sytuacji, w której wynika ona z niezgodności przepisów prawa krajowego z przepisami prawa Unii Europejskiej i która została usunięta w wyniku nowelizacji przepisów prawa krajowego. Nie powinno mieć znaczenia, czy zmiana taka wynika z orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, czy na skutek działania innych okoliczności np. zastrzeżeń Komisji Europejskiej. Rozwiązanie to jest istotne z uwagi na zasadę równego traktowania podatników.

Ulgi w spłacie

Proponuje się wprowadzenie możliwości umorzenia podatku przed upływem terminu jego płatności, a po jego konkretyzacji w deklaracji podatkowej lub decyzji. Określono niezbędne elementy jakie powinien zawierać wniosek o udzielenie ulgi w spłacie, co będzie praktyczną wskazówką dla zobowiązanego do prawidłowego jego sporządzenia i w konsekwencji powinno wpłynąć na przyspieszenie rozpatrywania podań w tym zakresie.

Załatwianie spraw

Uprawniono stronę do wniesienia ponaglenia na przewlekłość ex post, tj. w celu ustalenia istnienia przewlekłości według stanu z daty jego wniesienia, co dla strony może okazać się potrzebne dla ewentualnych roszczeń odszkodowawczych. Proponowanym nowym środkiem procesowym jest „zobowiązanie” przewlekłe działającego organu do załatwienia sprawy w wyznaczonym terminie. Tylko w sytuacji, gdy wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody, wymagające odpowiednio dłuższego postępowania, nieznanne w momencie wyznaczania terminu, organ wyższego stopnia będzie mógł wyznaczyć termin odpowiednio dłuższy. Skrócono do 14 dni termin rozpatrzenia ponaglenia. Wprowadzone rozwiązanie pogłębi zaufanie do organów podatkowych.

Wszczęcie postępowania

Proponuje się uprawnienie organu podatkowego do niewszczywania oraz umarzania wszczętego z urzędu postępowania, jeżeli spodziewana kwota uszczuplenia nie przekracza ustawowo określonego limitu kwotowego. W zakresie podatków pobieranych przez samorządowe organy podatkowe, gdzie zazwyczaj wymierzane są niższe kwoty zobowiązań oraz inaczej mogą kształtować się koszty postępowania, proponuje się uprawnnić radę gminy do obniżenia ustawowo określonego limitu bagatelności. Przyjęcie proponowanego rozwiązania przyczyni się do zwiększenia efektywności organów podatkowych w wyniku przesunięcia działań na najpoważniejsze, z punktu widzenia budżetu państwa, sprawy podatkowe.

Umowa podatkowa

Ustanowiono prawną podstawę do konsensualnego rozwiązywania sporów podatkowych poprzez zawarcie w nowej ordynacji podatkowej normy kompetencyjnej dla organów podatkowych do zawierania umów z podatnikami oraz określenie w przepisach formy procesowej i skutków prawnych takich porozumień.

Norma kompetencyjna przewiduje, że umowa może zostać zawarta w szczególności w przypadku trudnych do usunięcia wątpliwości co do stanu faktycznego w sprawie. Katalog obszarów możliwych uzgodnień jest otwarty (niewyczerpujący). Umowy podatkowe będą zawierane po przeprowadzeniu uzgodnień między podatnikiem a organem podatkowym i dokumentowane protokołem, stwierdzającym m.in. zakres i treść dokonanych uzgodnień. Umowa będzie mogła zostać zawarta w dowolnej procedurze podatkowej.

Proponowane rozwiązanie pozwoli zwiększyć efektywność prowadzonych sporów podatkowych poprzez wygaszenie części z nich, ograniczenie kosztów postępowań, w tym kosztów procesowych. Nastąpi również zmniejszenie współczynnika zaskarżalności decyzji podatkowych przez odwołania i skargi do sądów administracyjnych, a w konsekwencji zmniejszenie obciążeń dla organów odwoławczych oraz sądów. Wprowadzenie przedmiotowej procedury zapewni również dobrowolne wykonanie przez podatnika - stronę zobowiązania podatkowego wynikającego z decyzji opartej na umowie i zwiększenie prawdopodobieństwa realizacji zobowiązań podatkowych w przyszłości.

Mediacja

Jako mechanizm procesowy ułatwiający komunikację między organem podatkowym (pracownikiem działającym z jego upoważnienia) a podatnikiem, zostanie wprowadzona mediacja podatkowa – procedura rozwiązywania sporów z udziałem pośrednika - mediatora. Jej wszczęcie będzie możliwe na każdym etapie tego postępowania (tj. w I lub w II instancji).

Strony będą dokonywać swobodnego, wspólnego wyboru mediatora z listy prowadzonej przez Szefa KAS. Wynik 9 mediacji będzie dokumentowany w protokole zawierającym m.in. informację o treści umowy lub jej braku. Proponowane rozwiązanie pozwoli osiągnąć efekty wskazane powyżej w stosunku do umów. Równocześnie da ono lepsze zrozumienie prawnych i faktycznych uwarunkowań (aspektów) sprawy, spowoduje zmniejszenie napięć towarzyszących sporom - konfliktom, wypracowanie lepszego nastawienia uczestników sporów do siebie nawzajem, nawet w przypadku niezawarcia umowy.

Uproszczone postępowanie podatkowe

Proponuje się stworzyć model postępowania uproszczonego. Fundamentem postępowania uproszczonego powinien być brak postanowienia o wszczęciu, brak

zawiadomienia o wyznaczeniu terminu do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego oraz niesporządzanie uzasadnienia wydanej w tym trybie decyzji, które będzie konieczne tylko na żądanie strony wniesione już po doręczeniu decyzji. Termin do wniesienia odwołania będzie liczony dopiero od dnia doręczenia stronie uzasadnienia decyzji. Zastosowanie trybu uproszczonego wymaga bezwzględnie zgody lub wniosku strony. Ten nowy tryb procedowania przyczyni się do szybszego rozstrzygnięcia sprawy w zamian za rezygnację z pewnych gwarancji procesowych oraz zwiększy koncentrację zasobów organów podatkowych na sprawach trudnych, co daje pole do poprawy jakości i terminowości ich działania.

Interpretacje i informacje dotyczące przepisów prawa podatkowego

Chcąc ujednoczyć interpretacje dotyczące lokalnego prawa podatkowego proponuje się upoważnić do tego jeden podmiot – Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej. Oznacza to wprowadzenie jednolitych zasad w odniesieniu do całości interpretacji przepisów prawa podatkowego niezależnie od tego, czy dany podatek stanowi dochód budżetu państwa czy jednostek samorządu terytorialnego.

Proponuje się możliwość występowania przez uprawniony organ do wydawania tego rodzaju interpretacji z pytaniem prawnym do Naczelnego Sądu Administracyjnego, co wymusza równoległą zmianę w ustawie - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. W efekcie zmniejszeniu ulegnie liczba skarg kierowanych do sądów administracyjnych.

Konsultacja skutków podatkowych transakcji

Proponuje się wprowadzenie procedury konsultacyjnej (jako typu postępowania podatkowego), w której wnioskodawca oraz organ podatkowy będą mogli w trybie konsultacji dokonać uzgodnień dotyczących przeszłych rozliczeń podatkowych przed zaistnieniem ewentualnego sporu. W ramach procedury będą dokonywane ustalenia faktyczne oraz uzgodnienia między organem podatkowym a podatnikiem. W postępowaniu konsultacyjnym będą wydawane decyzje podatkowe. Decyzje te, na zasadach ogólnych, będą wiążące dla organu podatkowego i podatnika oraz będą podlegać zaskarżeniu. W przyszłym postępowaniu podatkowym organ podatkowy nie będzie mógł zająć stanowiska różniącego się od wyrażonego w tej decyzji. Korzystanie z procedury konsultacyjnej będzie odpłatne.

Proponowane rozwiązanie pozwoli wyposażyć podatników w cenny instrument uzyskiwania pewności prawa w sprawach złożonych i istotnych dla ich działalności. Nastąpi ograniczenie liczby sporów, a jeżeli takie powstaną będą prowadzone w warunkach mniej antagonizujących strony.

Klauzula ogólna przeciwko unikaniu opodatkowania

Biorąc pod uwagę ochronę wpływów budżetowych, utrzymanie przedmiotowej instytucji jest niezbędne. Wprowadzenie tego rozwiązania do polskiego systemu prawa podatkowego z dniem 16 lipca 2016 r. uporządkowało system prawa podatkowego, wyznaczając granice dopuszczalnej optymalizacji podatkowej, jak również umocniło autonomię prawa podatkowego wobec prawa cywilnego. Dlatego też wskazane regulacje winny mieć zastosowanie w przypadku agresywnej optymalizacji podatkowej, której zasadniczym celem jest uzyskanie korzyści podatkowej. Proponuje się również zachowanie funkcji niezależnego nadzoru ekspercko - społecznego sprawowanego przez Radę ds. Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania. Odmiennie od obowiązującego rozwiązania, dokonano podziału scentralizowanej obecnie instytucji poprzez umieszczenie w Dziale I (przepisy ogólne), odrębnych rozdziałów „Klauzula ogólna przeciwko unikaniu opodatkowania” i „Rada do spraw Unikania Opodatkowania”, natomiast procedurę w tym zakresie unormowano w Dziale IV (postępowania szczególne), w rozdziale 5 „Przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania”, podzielonym na dwa oddziały.

Umowa o współdziałanie

Ustanowiono zrębową regulację programu poprawnego rozliczenia opartego na współpracy (tzw. cooperative 10 compliance).

Program będzie maksymalnie odformalizowany i oparty na osobistym zobowiązaniu biorących w nim udział osób będących decydentami w podmiocie gospodarczym oraz w organie podatkowym – na porozumieniu między podatnikiem a administracją oraz na dobrej woli i zaufaniu okazywanym przez obie strony w praktyce. Każda ze stron będzie mogła swobodnie zdecydować o przystąpieniu oraz ewentualnym wystąpieniu z programu. Program będzie adresowany tylko do podmiotów strategicznych.

Wdrożenie tej procedury umożliwi, w miarę potrzeby, monitorowanie rozliczeń podmiotów strategicznych w czasie rzeczywistym. Spowoduje również, w przeważającej mierze, przesunięcie funkcji kontrolnej do wnętrza podatnika, a tym samym obniżenie kosztu tej kontroli dla organów podatkowych i umożliwienie im lepszej alokacji zasobów. Nastąpi zmniejszenie obciążeń administracyjnych przedsiębiorców wiążących się z przestrzeganiem prawa podatkowego, a kontrole organów podatkowych będą dla tej grupy podmiotów zdecydowanie mniej liczne i uciążliwe.

Stan: 12.03.2019 r. – projekt znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Wejście ustawy w życie nastąpi w terminie, który zostanie przewidziany w ustawie Przepisy wprowadzające ustawę – Ordynacja podatkowa.

[Link](#)

Nazwa Deloitte odnosi się do jednej lub kilku jednostek Deloitte Touche Tohmatsu Limited, prywatnego podmiotu prawa brytyjskiego z ograniczoną odpowiedzialnością i jego firm członkowskich, które stanowią oddzielne i niezależne podmioty prawne. Dokładny opis struktury prawnej Deloitte Touche Tohmatsu Limited oraz jego firm członkowskich można znaleźć na stronie www.deloitte.com/pl/onas. W Polsce usługi na rzecz klientów świadczą: Deloitte Advisory sp. z o.o., Deloitte Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp.k., Deloitte Doradztwo Podatkowe Dąbrowski i Wspólnicy sp.k., Deloitte PP sp. z o.o., Deloitte Polska Sp. z o.o., Deloitte Strategy and Research Sp. z o.o., Deloitte Consulting S.A., Deloitte Legal, Pasternak, Korba, Moskwa, Jarmul i Wspólnicy sp. k., Deloitte Services sp. z o.o. (wspólnie określane mianem „Deloitte Polska”), będące jednostkami stowarzyszonymi Deloitte Central Europe Holdings Limited. Deloitte Polska jest jedną z wiodących firm doradczych w kraju, świadczącą usługi profesjonalne w obszarach: audytu, doradztwa podatkowego, konsultingu, zarządzania ryzykiem, doradztwa finansowego oraz prawnego za pośrednictwem ponad 2000 profesjonalistów z Polski i zagranicy.

Powyższa publikacja zawiera jedynie informacje natury ogólnej. Deloitte Touche Tohmatsu Limited, firmy członkowskie oraz podmioty stowarzyszone nie świadczą tym samym, ani nie przedstawiają w tej publikacji porad księgowych, podatkowych, inwestycyjnych, finansowych, konsultingowych, prawnych czy innych. Nie należy także wyłącznie na podstawie zawartych tu informacji podejmować jakichkolwiek decyzji dotyczących Państwa działalności. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących kwestii finansowych czy biznesowych powinni Państwo skorzystać z porady profesjonalnego doradcy. Deloitte Touche Tohmatsu Limited, firmy członkowskie oraz podmioty stowarzyszone nie ponoszą odpowiedzialności za jakiegokolwiek szkody wynikające z wykorzystania informacji zawartych w publikacji ani za Państwa decyzje podjęte w związku z tymi informacjami. Osoby korzystające z powyższej publikacji robią to na własne ryzyko i ponoszą pełną związaną z tym odpowiedzialność.

© 2019 Deloitte Polska